

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Komparace daňových systémů České republiky, Francie a Itálie
Comparison of Tax Systems of the Czech Republic, France and Italy

Studentka:
Vedoucí diplomové práce:

Bc. Kateřina Nunvářová
Ing. Alžběta Urbancová, Ph. D.

Ostrava 2016

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra účetnictví

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Kateřina Nunvářová**
Studijní program: N6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202T049 Účetnictví a daně
Téma: **Komparace daňových systémů České republiky, Francie a Itálie**
Comparison of Tax Systems of the Czech Republic, France and Italy
Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Vymezení daňové soustavy České republiky
 3. Vymezení daňové soustavy Francie a Itálie
 4. Analýza a srovnání daňových soustav
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2015. 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.
NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 4. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. 336 s. ISBN 978-80-7478-626-6.
ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. 392 s. ISBN 978-80-7201-925-0.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Alžběta Urbancová, Ph.D.**

Datum zadání: 20.11.2015

Datum odevzdání: 22.04.2016

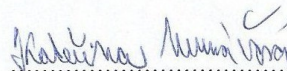
Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracovala samostatně.

V Ostravě dne 22.4.2016

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Kateřina Nunvářová', written over a horizontal dotted line.

Kateřina Nunvářová

Obsah

1. Úvod.....	3
2. Vymezení daňové soustavy České republiky	5
2.1. Přímé daně	5
2.1.1. Daň z příjmů fyzických osob	6
2.1.2. Daň z příjmů právnických osob	8
2.1.2.1. Odpisy.....	10
2.1.3. Solidární daň	12
2.1.4. Sociální a zdravotní pojištění	13
2.1.5. Daň z nemovitých věcí.....	14
2.1.5.1. Daň z pozemků	14
2.1.5.2. Daň ze staveb a jednotek	14
2.1.6. Daň z nabytí nemovitých věcí.....	15
2.1.7. Silniční daň	16
2.2. Nepřímé daně.....	18
2.2.1. Daň z přidané hodnoty	18
2.2.2. Spotřební daně.....	19
2.2.3. Energetické daně	22
3. Vymezení daňové soustavy Francie a Itálie	23
3.1. Daňová soustava Francie	23
3.1.1. Přímé daně.....	23
3.1.1.1. Daň z příjmů fyzických osob.....	24
3.1.1.2. Sociální pojištění	26
3.1.1.3. Daň ze zisků korporací	27
3.1.1.4. Minimální daň	29
3.1.1.5. Milionářská daň	30
3.1.1.6. Daň majetková a daň z obydlí	30
3.1.1.7. Daň dědická a daň darovací.....	31
3.1.1.8. Daň z čistého bohatství.....	31
3.1.2. Nepřímé daně	32
3.1.2.1. Daň z přidané hodnoty.....	32
3.1.2.2. Spotřební daně	32

3.1.2.3. Daň z firemních vozidel	33
3.1.3. Místní daně.....	33
3.1.3.1. Daň obchodní.....	33
3.1.3.2. Učňovská daň	34
3.1.3.3. Daň na odborný výcvik	34
3.1.3.4. Výstavbová daň	34
3.1.3.5. Daň ze zastavěných pozemků.....	34
3.1.3.6. Daň z nezastavěných pozemků.....	35
3.1.3.7. Nemovité věci.....	35
3.2. Daňová soustava Itálie	35
3.2.1. Přímé daně.....	36
3.2.1.1. Osobní důchodová daň	36
3.2.1.2. Sociální pojištění	38
3.2.1.3. Daň ze zisků korporací	38
3.2.1.4. Regionální daň z výrobních činností	39
3.2.1.5. Zdanění nemovitostí	40
3.2.1.6. Daň dědická a darovací	40
3.2.1.7. Hypoteční a katastrální daň	40
3.2.1.8. Registrační daň	41
3.2.2. Nepřímé daně	41
3.2.2.1. Daň z přidané hodnoty.....	41
3.2.2.2. Spotřební daně	42
4. Analýza a srovnání daňových soustav	42
4.1. Srovnání České republiky, Francie a Itálie z hlediska přímých daní	42
4.1.1. Daň z příjmů fyzických osob	42
4.1.2. Daň z příjmů právnických osob	54
4.1.3. Daň z nemovitostí	55
4.1.4. Daň dědická a darovací	55
4.1.5. Silniční daň	55
4.1.6. Ostatní přímé daně	56
4.2. Srovnání České republiky, Francie a Itálie z hlediska nepřímých daní.....	56
4.2.1. Daň z přidané hodnoty	56
4.2.2. Spotřební daně.....	57
5. Závěr	59

Seznam použité literatury	61
Seznam zkratk.....	64
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce	
Seznam příloh	
Přílohy	

1. Úvod

Diplomová práce se zabývá tématem „Komparace daňových systémů České republiky, Francie a Itálie“.

Společným znakem srovnávaných států je základní rozdělení daňových soustav na daně přímé a nepřímé, v náplni zdanění jsou však značné rozdíly. Daňové systémy Francie a Itálie obsahují i daně, se kterými se v České republice vůbec nesetkáme. Zásadním rozdílem u vybraných zemí je, že ve Francii se na rozdíl od České republiky a Itálie zdaňuje celkový příjem celé domácnosti.

Daně jako takové jsou nejvýznamnějším příjmem veřejných rozpočtů a dotýkají se všech obyvatel země. Z tohoto důvodu je důležité, aby byl daňový systém efektivní a docházelo k podpoře ekonomické aktivity daňových subjektů a tím i k rozvoji samotné ekonomiky země. Existuje mnoho názorů na to, jak má efektivní daňový systém vypadat, ale lze jen těžko hledat daňový systém, který by byl ve všech směrech optimální.

Diplomová práce se skládá z teoretické a praktické části. Teoretická část je zaměřena na přiblížení daňových systémů České republiky, Francie a Itálie a je v ní použita metoda analýzy. V praktické části jsou využity získané teoretické znalosti v praxi pomocí metod syntézy a komparace.

Cílem diplomové práce je v teoretické části charakteristika daňových systémů České republiky, Francie a Itálie. V praktické části je cílem práce analýza a porovnání daňových systémů těchto zemí.

Tato práce je dále rozdělena do pěti dílčích částí.

V úvodu je popsáno, čím se diplomová práce bude zabývat.

Ve druhé části práce se setkáme s charakteristikou daňové soustavy České republiky, která bude podrobně rozebrána z pohledu přímých a nepřímých daní.

Vymezením daňových soustav Francie a Itálie se bude zabývat třetí část diplomové práce. Také v této části budou daňové soustavy podrobně rozebrány z pohledu přímých a nepřímých daní a dojde k přiblížení jednotlivých daní.

Čtvrtá část práce se bude zabývat analýzou a srovnáním daňových soustav z hlediska přímých a nepřímých daní. Srovnání daně z příjmů fyzických osob v České republice, Francii a Itálii bude demonstrováno na čtyřech typech případů. Bude se jednat o svobodného, bezdětného poplatníka, svobodného poplatníka s jedním dítětem, ženatého poplatníka majícího manželku s průměrnou mzdou a jedno dítě a ženatého poplatníka majícího manželku s průměrnou mzdou a dvě děti.

V závěru budou popsány výsledky analýzy a srovnání daňových soustav.

Aby bylo možné provést komparaci daňových systémů České republiky, Francie a Itálie, byly v celé práci použity údaje týkající se roku 2015.

2. Vymezení daňové soustavy České republiky

Česká republika je vnitrozemským státem ležícím ve střední Evropě. Sousedí na severu s Polskem, na jihu s Rakouskem, na východě se Slovenskem a na západě s Německem.

Česká republika je demokratickou zemí. Vrcholným a jediným zákonodárným orgánem je dvoukomorový Parlament České republiky, který tvoří Poslanecká sněmovna s 200 poslanci a Senát s 81 senátory. Výkonnou moc představuje vláda a hlavou státu je prezident republiky, kterým je v současnosti Miloš Zeman.

Tab. 2.1 Základní ukazatele České republiky

Vznik státu	1.1.1993
Rozloha	78 867 km ²
Hlavní město	Praha
Administrativní členění	13 krajů + Hlavní město Praha
Počet obyvatel	10 538 275 (k 1.1.2015)
Úřední jazyk	čeština
Měna	česká koruna (Kč)
Člen EU	1.5.2004
Členství v mezinárodních organizacích	NATO, UNESCO, OECD, OSN, ILO, WTO, INTERPOL, OBSE, a další

Zdroj: Vlastní zpracování podle [20]

2.1. Přímé daně

Přímé daně jsou takové daně, které platí poplatník ze svého důchodu a nemůže je převést na jiný subjekt. K této skupině daní patří daně z příjmů a daně majetkové. Daně z příjmů rozlišujeme na daně z příjmů fyzických osob a daně z příjmů právnických osob.

Majetkové daně se dále dělí na daň z nemovitostí, daň z nabytí nemovitých věcí a silniční daň. Zásadnější změny týkající se majetkových daní nastaly 1.1.2014, kdy byla zrušena daň dědická, darovací a daň z převodu nemovitosti a byla nově zavedena daň z nabytí nemovitých věcí.

2.1.1. Daň z příjmů fyzických osob

Daň z příjmů fyzických osob je nejvýznamnější přímou daní. Poplatníkem této daně jsou všechny fyzické osoby, které lze rozdělit na daňové rezidenty a nerezidenty. Daňový rezident je osoba, která má bydliště na území České republiky nebo zde pobývá alespoň 183 dní v kalendářním roce. Daňovým rezidentům je daň z příjmů vypočítána z jejich tuzemských i zahraničních příjmů a mají tedy neomezenou daňovou povinnost.

Daňový nerezident se vyznačuje omezenou daňovou povinností, což znamená, že dani podléhá pouze příjem ze zdrojů na území ČR. Plátcí daně jsou podnikatelé nebo zaměstnavatelé. [7]

Od daně jsou osvobozeny např.: příjmy z prodeje nemovitých a movitých věcí (za určitých podmínek), ceny z veřejných soutěží v hodnotě do 10 000 Kč, stipendia, příjmy ve formě dávek nemocenského nebo důchodového pojištění, plnění z vyživovací povinnosti, atd.

„Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou:

- příjmy ze závislé činnosti (§ 6),
- příjmy ze samostatné činnosti (§ 7),
- příjmy z kapitálového majetku (§ 8),
- příjmy z nájmu (§ 9),
- ostatní příjmy (§ 10).“¹

Základem daně je rozdíl, o který příjmy ve zdaňovacím období převyšují výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. ZD je upravován o položky snižující, případně zvyšující základ daně.

Rozdíl příjmů a výdajů v každé skupině tvoří dílčí základ daně. Má-li poplatník ve zdaňovacím období souběžně dva nebo více druhů příjmů z uvedených pěti skupin, pak je celkovým základem daně součet jednotlivých dílčích základů daně v každé skupině.

Vypočtený ZD se dále snižuje o nezdanitelné částky a odčitatelné položky.

Mezi nezdanitelné částky patří:

- dary na veřejně prospěšné účely – min. 1 000 Kč nebo 2 % ze ZD (patří zde také dárcovství krve – 1 odběr = 2 000 Kč),
- částka zaplacených úroků z úvěru na bytové potřeby – max. 300 000 Kč,

¹ § 3 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

- příspěvky na penzijní pojištění – max. 12 000 Kč,
- pojistné na soukromé životní pojištění – max. 12 000 Kč,
- členské příspěvky odborové organizaci – max. 3 000 Kč,
- úhrada za zkoušky ověřující studium – max. 10 000 Kč. [6]

Odčitatelné položky tvoří:

- ztráta z minulých let – nejdéle v pěti zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po období, za které se ztráta vyměřuje,
- výdaje na výzkum a vývoj.

Sazba daně z příjmů fyzických osob činí 15 %. Daň lze dále snížit o tzv. slevy na dani.

Tab. 2.2 Slevy na dani z příjmů fyzických osob

Základní sleva na poplatníka	24 840 Kč/ rok	2 070 Kč/ měsíc
Sleva na manžela(ku)	24 840 Kč/ rok	
Částečná invalidita	2 520 Kč/ rok	210 Kč/ měsíc
Plná invalidita	5 040 Kč/ rok	420 Kč/ měsíc
Držitel průkazu ZTP/P	16 140 Kč/ rok	1 345 Kč/ měsíc
Sleva na studenta	4 020 Kč/ rok	335 Kč/ měsíc
Daňové zvýhodnění na jedno dítě	13 404 Kč/ rok	1 117 Kč/ měsíc
Daňové zvýhodnění na druhé dítě	15 804 Kč/ rok	1 317 Kč/ měsíc
Daňový zvýhodnění na třetí a každé další dítě	17 004 Kč/ rok	1 417 Kč/ měsíc

Zdroj: vlastní zpracování podle [2]

Pro rok 2016 je Ministerstvem financí navrhováno zvýšení daňového zvýhodnění na druhé dítě na 17 004 Kč/ rok (tj. 1 417 Kč/ měsíc), na třetí a další dítě na 20 604 Kč/ rok (tj. 1 717 Kč / měsíc). Výše daňového zvýhodnění na jedno dítě zůstává ve výši 13 404 Kč/ rok (tj. 1 117 Kč/ měsíc). V roce 2017 by mělo dojít k dalšímu zvýšení daňového zvýhodnění.

Poplatník si může uplatnit daňový bonus v případě, že jeho výše činí alespoň 100 Kč, maximálně však do výše 60 300 Kč ročně. [36]

Novinkou týkající se daně z příjmů fyzických osob je sleva za umístění dítěte do zařízení péče o děti předškolního věku, tedy i do mateřských školek. V tomto případě si jeden z rodičů může uplatnit daňovou slevu ve výši prokazatelně vynaložených výdajů za péči v

předškolním zařízení. Sleva za umístění dítěte je limitována výší minimální mzdy, tj. 9 200 Kč. [8]

Tab. 2.3 Schéma výpočtu daně z příjmů FO

Celkový základ daně z příjmů FO
- roční nezdanitelné části základu daně
- odčitatelné položky ze základu daně
= upravený ZD (zaokrouhlený na stokoruny dolů)
* sazba daně (15 %)
= daň před slevami
- slevy na dani
= daň po uplatnění slev na dani
- sleva na dítě
= celková daň

Zdroj: vlastní zpracování podle [8]

2.1.2. Daň z příjmů právnických osob

Daň z příjmů právnických osob je druhou z příjmových daní, která daní příjmy subjektů založených za účelem podnikání. Tato daň se však vztahuje i na ostatní subjekty jako jsou různé nadace, občanská sdružení, apod.

„Poplatníkem daně z příjmů právnických osob je:

- právnická osoba,
- organizační složka státu,
- podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
- podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
- fond penzijní společnosti, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí fond obhospodařovaný penzijní společností podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
- svěřenecký fond podle občanského zákoníku,

- jednotka, která je podle právního řádu státu, podle kterého je založena nebo zřízena, poplatníkem.“²

Poplatníci se stejně jako u DPFO dělí na daňové rezidenty a nerezidenty. Daňový rezident má sídlo na území České republiky a má zde neomezenou daňovou povinnost (tzn., že zde zdaňuje nejen veškeré tuzemské příjmy, ale i příjmy ze zahraničí). Daňový nerezident má omezenou daňovou povinnost a zdaňuje pouze příjmy plynoucí ze zdrojů na území ČR. [7]

Předmětem daně z příjmů právnických osob jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem. Tyto příjmy, kromě příjmů, které nejsou předmětem daně, se sníží o výdaje vynaložené na zajištění a dosažení zdanitelných příjmů a získáme tzv. základ daně.

ZD se dále snižuje o odčitatelné položky a dary.

Odčitatelné položky tvoří:

- ztráta z minulých let – nejdéle v pěti zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po období, za které se ztráta vyměřuje,
- výdaje na výzkum a vývoj nebo na podporu odborného vzdělávání.

Takto upravený základ daně je možno ještě snížit o hodnotu daru, která může činit minimálně 2000 Kč a nejvýše 5 % základu daně.

Sazba daně z příjmů právnických osob činí 19 %. Daň lze dále snížit o tzv. slevy na dani, které jsou poskytovány poplatníkům zaměstnávajícím osoby se změněnou pracovní schopností. Jedná se o částky 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením a 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžším zdravotním postižením. [8]

Daňové přiznání se podává do 31. 3. následujícího roku. V případě, že daňové přiznání zpracovává a podává daňový poradce, je tato lhůta prodloužena do 30.6 násl. roku.

² § 17 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

2.1.2.1. Odpisy

Odpisy se stanovují z hmotného majetku, jehož vstupní cena je vyšší než 40 000 Kč a doba používání je delší než jeden rok. Odpisy vyjadřují opotřebení majetku a jsou daňově uznatelným nákladem. Pro účely výpočtu daně z příjmů se rozlišují daňové odpisy rovnoměrné a zrychlené. U rovnoměrného odepisování se používají sazby a u zrychleného odepisování tzv. koeficienty.

Daňové odpisy se počítají jako roční a je možnost odepisování přerušit. Doba odepisování se liší dle zařazení majetku do odpisové skupiny. [5]

Tab. 2.4 Doba odepisování jednotlivých skupin a některý majetek do nich zařazený

Odpisová skupina	Doba odepisování	Majetek
1	3 roky	Kancelářské stroje a počítače, televizní kamery
2	5 let	Automobily, rozhlasové a televizní přijímače
3	10 let	Klimatizační zařízení, kotle pro ústřední vytápění jeřáby
4	20 let	Budovy ze dřeva a plastů, oplocení budov
5	30 let	Výrobní budovy, komunikace (silnice, mosty, tunely)
6	50 let	Administrativní budovy, obchodní domy, školy

Zdroj: § 30 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a příloha č. 1 tohoto zákona

Tab. 2.5 Roční odpisové sazby pro hmotný majetek neodpisovaný podle písmen b) až d)

Odpisová skupina	V prvním roce odepisování	V dalších letech odepisování	Pro zvýšenou vstupní cenu
1	20	40	33,3
2	11	22,25	20
3	5,5	10,5	10

Odpisová skupina	V prvním roce odpisování	V dalších letech odpisování	Pro zvýšenou vstupní cenu
4	2,15	5,15	5,0
5	1,4	3,4	3,4
6	1,02	2,02	2

Zdroj: § 31 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Tab. 2.6 Koeficienty pro zrychlené odpisování

Odpisová skupiny	V prvním roce odpisování	V dalších letech odpisování	Pro zvýšenou vstupní cenu
1	3	4	3
2	5	6	5
3	10	11	10
4	20	21	20
5	30	31	30
6	50	51	50

Zdroj: § 32 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Tab. 2.7 Schéma výpočtu daně z příjmů PO

Účetní výsledek hospodaření
+ daňově neuznatelné náklady
+ účetní – daňové odpisy
ZD
- odčitatelné položky § 34 (např. ztráta minulých let)
upravený ZD
- odčitatelné položky § 20 (dary)
ZD (zaokrouhlený na tisícikoruny dolů)
* sazba daně (19 %)
daň před slevami
- slevy na dani (§ 35 zaměstnanci)
celková daň

Zdroj: vlastní zpracování podle [8]

2.1.3. Solidární daň

Solidární daň byla zavedena do zákona o daních z příjmů zákonem č. 500/2012 Sb. o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů. Solidární daň se poprvé uplatnila v daňovém přiznání za rok 2013. Jelikož je její uplatnění omezeno na období tří let, naposledy se může uplatnit v daňovém přiznání za rok 2015.

Poplatníkem solidární daně se stává fyzická osoba, jejíž příjmy překročí 48 násobek průměrné mzdy podle zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení. Průměrnou mzdou se podle § 15 odst. 4 zákona č. 155/1995 o důchodovém pojištění rozumí částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu.

Roční limit stanovený pro uplatnění solidárního zvýšení daně činí $48 \times 26\,611 \text{ Kč} = 1\,277\,328$. Solidární zvýšení daně je u zaměstnanců již součástí měsíční zálohy na daň z příjmů, jestliže jejich měsíční příjem překročil v některém z měsíců roku 2015 (stačí i jedno překročení v průběhu roku) částku 106 444 Kč.

Solidární daň se týká jen a pouze příjmů ze závislé činnosti (§6 ZDP) a příjmů ze samostatné činnosti (§ 7 ZDP). Netýká se příjmů z kapitálového majetku (§ 8 ZDP), příjmů z nájmu (§ 9 ZDP) a ostatních příjmů (§ 10 ZDP).

Sazba solidární daně činí 7 % a vypočte se z rozdílu mezi příjmem a 48 násobkem průměrné mzdy nebo 4 násobek průměrné mzdy u měsíčních záloh na daň z příjmů zaměstnance. Příjmem se zde rozumí hrubá mzda v případě závislé činnosti a dílčí základ daně v případě samostatné činnosti.

Solidární zvýšení daně je spojeno s povinností podat daňové přiznání. V případě, že bylo u zaměstnance alespoň v jednom kalendářním měsíci uplatněno solidární zdanění ve formě zálohy na daň, je zaměstnanec povinen podat za zdaňovací období přiznání k dani z příjmů FO. Zaměstnavatel u tohoto zaměstnance nemůže provést roční zúčtování daně ani v případě, že u něj zaměstnanec podepsal prohlášení k dani

Pokud dojde k vyplacení mimořádné odměny nebo třeba odstupného a zaměstnanec kvůli tomuto v jednom měsíci překročí limit 106 444 Kč, má povinnost zaplatit solidární daň a podat daňové přiznání. Solidární daň bude poplatníkovi vrácena ve formě přeplatku po podání daňového přiznání, pokud za celý rok nedojde znovu k překročení limitu. [28]

2.1.4. Sociální a zdravotní pojištění

S daňovou soustavou jako takovou je úzce spjato pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na všeobecné zdravotní pojištění. Daňoví poplatníci toto pojistné musí platit ze stejných zdrojů jako daně, tudíž ze svých příjmů, a zvyšuje se tak jejich daňové zatížení.

Sociální a zdravotní pojištění je druhou nejvýznamnější příjmovou položkou státního rozpočtu a slouží k tzv. transferům obyvatelstvu.

Sociální zabezpečení občanů je důležitou součástí hospodářské politiky moderního státu. Spravuje jej Česká správa sociálního zabezpečení a okresní správy sociálního zabezpečení.

Pojistné sociálního pojištění se dělí:

- pojistné sociálního zabezpečení (pojistné důchodového zabezpečení a pojistné nemocenského pojištění),
- příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Z pojistného na sociální pojištění se pojištěným hradí nemocenské dávky a podpory (např. peněžitá pomoc v mateřství, podpora při ošetřování člena rodiny), dále dávky důchodového zabezpečení (důchody starobní, vdovské, sirotčí a invalidní), podpory v nezaměstnanosti a stát z těchto prostředků financuje aktivní opatření boje s nezaměstnaností, jako jsou rekvalifikace a podpora vytváření nových pracovních míst.

Sazba sociálního pojištění placeného zaměstnancem činí 6,5 % a za zaměstnavatele je to 25 %. Sazba zdravotního pojištění placeného zaměstnancem činí 4,5 % a za zaměstnavatele je to 9 %. Pojištění placené zaměstnancem se počítá z hrubé mzdy a pojištění placené zaměstnavatelem je součástí tzv. superhrubé mzdy, což je hrubá mzda zvýšená právě o sociální a zdravotní pojištění placené zaměstnavatelem.

Sazba sociálního (důchodového) pojištění placeného OSVČ vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost činí 29,2 %. Minimální měsíční záloha pro sociální pojištění činí 1 943 Kč. Minimální roční vyměřovací základ činí 79 836 Kč a maximální roční vyměřovací základ je 1 277 328 Kč. U OSVČ vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost činí minimální měsíční záloha 778 Kč.

Minimální měsíční záloha pro zdravotní pojištění placené OSVČ činí 1 797 Kč. Minimální roční vyměřovací základ činí 159 666 Kč. Maximální roční vyměřovací základ pro zdravotní pojištění není stanoven. [35]

2.1.5. Daň z nemovitých věcí

Daň z nemovitých věcí je významným zdrojem místních rozpočtů, neboť celý její výnos plyne do rozpočtu obcí, na jejichž území se nemovitá věc nachází. Daň z nemovitých věcí dělíme na daň z pozemků a daň ze staveb a jednotek.

2.1.5.1. Daň z pozemků

Předmětem této daně jsou pozemky na území České republiky evidované v katastru nemovitostí. Od daně z pozemků jsou osvobozeny např. pozemky ve vlastnictví České republiky, pozemky na nichž jsou zřízeny hřbitovy, pozemky určené pro veřejnou dopravu, pozemky veřejně přístupných parků a sportovišť, atd. Základem této daně je výměra pozemku nebo cena půdy. [9]

Tab. 2.8 Sazba daně z pozemků

Orná půda, chmelnice, vinice, zahrady a ovocné sady	0,75 %
Trvalé travní porosty, hospodářské lesy a rybníky s intenzivním a průmyslovým chovem ryb	0,25 %
Zpevněné plochy pozemků	1 Kč nebo 5 Kč (za každý 1 m ²)
Zastavěné plochy a nádvoří	0,20 Kč
Ostatní plochy	0,20 Kč
Stavební pozemky	2,00 Kč

Zdroj: § 6 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí

Sazba daně ze stavebních pozemků se vynásobí koeficientem 1-5 podle počtu obyvatel obce.

2.1.5.2. Daň ze staveb a jednotek

„Předmětem daně ze staveb a jednotek je, nachází-li se na území České republiky,

a) zdanitelná stavba, a to

1. budova, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí budova podle katastrálního zákona,

2. inženýrská stavba uvedená v příloze k tomuto zákonu,

b) jednotka.“³

³ § 7 odst. 1 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí

Předmětem této daně není budova, v níž jsou jednotky. U daně ze staveb a jednotek platí podobná osvobození jako u daně z pozemků.

Základem daně ze staveb je výměra zastavěné plochy v m². Základem daně z jednotek je výměra podlahové plochy vynásobená koeficientem 1,22 nebo 1,20.

Sazby daně ze staveb se pohybují od 2 do 10 Kč za 1m². Některé základní sazby daně se dále zvyšují o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží. Sazba daně ze staveb a jednotek se u obytných domů a bytů vynásobí koeficientem 1-5 podle počtu obyvatel obce. [9]

2.1.6. Daň z nabytí nemovitých věcí

„Předmětem daně z nabytí nemovitých věcí je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je

- a) pozemkem, stavbou, částí inženýrské sítě nebo jednotkou nacházejícími se na území České republiky,
- b) právem stavby, jímž zatížený pozemek se nachází na území České republiky, nebo
- c) spoluvlastnickým podílem na nemovité věci uvedené v písmenech a) nebo b).“⁴

„Předmětem daně z nabytí nemovitých věcí je také nabytí vlastnického práva k nemovité věci, na základě

- a) zajišťovacího převodu práva,
- b) úplatného postoupení pohledávky zajištěné zajišťovacím převodem práva.“⁵

„V případě zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k více nemovitým věcem, jejichž spoluvlastníci jsou totožní, je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí pouze úplatné nabytí vlastnického práva k podílu na těchto nemovitých věcech v rozsahu, v jakém svou hodnotou odpovídá kladnému rozdílu mezi souhrnem hodnot všech podílů spoluvlastníka na těchto nemovitých věcech po vypořádání a před vypořádáním; úplatou není podíl na těchto nemovitých věcech, ke kterému spoluvlastník vypořádáním pozbývá vlastnické právo.“⁶

Poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí je buď převodce vlastnického práva k nemovité věci (pokud se jedná o nabytí koupí nebo směnou a převodce a nabyvatel si v kupní nebo směnné smlouvě nedohodnou, že poplatníkem bude nabyvatel) nebo v ostatních případech nabyvatel vlastnického práva k nemovité věci.

⁴ § 2 odst. 1 předpisu č. 340/2013 Sb., Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí

⁵ § 2 odst. 2 předpisu č. 340/2013 Sb., Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí

⁶ § 2 odst. 3 předpisu č. 340/2013 Sb., Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí

Základem této daně je nabývací hodnota snižená o uznatelný výdaj. Nabývací hodnota se stanoví ke dni, kdy nastala skutečnost, která je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí a jedná se o:

- sjednanou cenu,
- srovnávací daňovou hodnotu,
- zjištěnou cenu, nebo
- zvláštní cenu.

U daně z nabytí nemovitých věcí existuje mnoho osvobození od daně. Sazba daně z nabytí nemovitých věcí činí 4 %. [10]

2.1.7. Silniční daň

Smyslem silniční daně je vytvoření finančních zdrojů na výstavbu, rekonstrukce, opravy a údržbu silniční sítě. Předmětem daně jsou motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, která splňují následující podmínky:

- jsou registrována a provozována na území ČR,
- jsou používána k podnikání nebo jiné výdělečné činnosti.

Vozidlo určené k podnikání:

- je zahrnuto v obchodním majetku – je tedy evidováno a do nákladů jsou zahrnovány opravy, údržba, odpisy a spotřeba pohonných hmot,
- je používáno k podnikání jako soukromé auto – není součástí obchodního majetku, ale je používáno ke služebním jízdám a do nákladů je zahrnována spotřeba pohonných hmot a základní náhrada za opotřebení, případně nájemné.

Poplatníkem této daně je fyzická nebo právnická osoba, která je zapsána v technickém průkazu jako provozovatel vozidla nebo zaměstnavatel, který svému zaměstnanci platí cestovní náhrady při používání osobního automobilu. [7]

Od silniční daně jsou osvobozena např. vozidla zpravidla s méně než čtyřmi koly, vozidla diplomatických misí a konzulárních úřadů, vozidla zabezpečující linkovou osobní vnitrostátní přepravu, vozidla bezpečnostních sborů a vozidla na elektrický nebo hybridní pohon.

Základ daně je určen odlišně u jednotlivých druhů vozidel:

- u osobních automobilů jako objem motoru v cm³,

- u návěsů jako součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a počet náprav,
- u ostatních vozidel jako největší povolená hmotnost v tunách a počet náprav. [2]

Tab. 2.9 Roční sazby daně u osobních automobilů

Zdvihový objem motoru		Sazba daně
	Do 800 cm ³	1 200 Kč
Nad 800 cm ³	Do 1 250 cm ³	1 800 Kč
Nad 1 250 cm ³	Do 1 500 cm ³	2 400 Kč
Nad 1 500 cm ³	Do 2 000 cm ³	3 000 Kč
Nad 2 000 cm ³	Do 3 000 cm ³	3 600 Kč
Nad 3 000 cm ³		4 200 Kč

Zdroj: § 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Na sazbu silniční daně má vliv stáří vozidla. Sazba daně se u vozidel snižuje:

- o 48 % po dobu následujících 36 kalendářních měsíců od data jejich první registrace,
- o 40 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců a
- o 25 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců.

U vozidel poprvé registrovaných do 31. prosince 1989 se sazba daně naopak zvyšuje a to o 25 %.

Zaměstnavatel jako poplatník má možnost vybrat si způsob zdanění. V měsíci, kdy dojde k pracovní cestě, si zvolí buď uplatnění 1/12 roční daňové sazby za každý měsíc, ve kterém se pracovní cesta uskutečnila nebo použije sazbu daně ve výši 25 Kč za každý den použití osobního automobilu.

Slevy na dani se poskytují zejména z ekologických důvodů. Dochází k preferenci kombinované přepravy (silnice + železnice, silnice + voda, silnice + železnice + voda). Podle počtu jízd uskutečněných za zdaňovací období lze dále uplatnit slevy ve výši 25 % – 90 %. [11]

2.2. Nepřímé daně

Nepřímé daně jsou takové daně, které jsou vázány na jednotlivé druhy výrobků a služeb a tím dopadají na důchod fyzických a právnických osob nepřímo.

Poplatníkem těchto daní je konečný spotřebitel, který platí daň zahrnutou v ceně výrobků a služeb. Plátcem daně je prodejce zboží. Vyhnout se placení nepřímých daní můžeme jen tak, že si určitý výrobek nebo službu touto daní postiženou nekoupíme.

Mezi nepřímé daně patří daň z přidané hodnoty, spotřební daň a energetické daně.

2.2.1. Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty souvisí s prodejem a poskytováním zboží nebo služeb. DPH nahrazuje dříve používanou daň z obratu, kterou byly zatěžovány především finální statky pro osobní spotřebu.

Základem pro výpočet této daně je tzv. přidaná hodnota, což je hodnota materiálu a jiných činitelů (např. energie, apod.), která vstupuje do ceny každého druhu zboží. Můžeme ji tedy vyjádřit jako rozdíl mezi prodejní cenou výrobku a součtem cen všech vstupů do daného výrobku. DPH přímo neovlivňuje hospodaření podniků, protože podniky jsou jen výběřčími daně a poté ji odvádí do státního rozpočtu prostřednictvím finančního úřadu.

„Předmětem daně z přidané hodnoty je:

- a) dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
- c) pořízení,
 - 1. zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
 - 2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani,
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.“⁷

Za osoby povinné k dani se považují právnické a fyzické osoby, které samostatně uskutečňují ekonomické činnosti. Plátcem daně se stávají osoby povinné k dani, jejichž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích měsíců překročil 1 000 000 Kč.

⁷ § 2 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

Pro DPH jsou stanoveny tři sazby daně. Jedná se o základní sazbu daně ve výši 21 %, první sníženou sazbu daně ve výši 15 % a od roku 2015 také nově o druhou sníženou sazbu daně ve výši 10 %.

Mezi zboží, které podléhá druhé snížené sazbě daně, patří např.: počáteční a pokračovací kojenecká výživa a potraviny pro malé děti, dále léky a očkovací látky, obrázkové knihy pro děti, hudebniny, atd. [12]

Při výpočtu DPH rozlišujeme:

a) výpočet zdola ze základu daně

$DPH = \text{základ daně} * \text{sazba} / 100,$

b) výpočet shora z částky včetně daně

$DPH = \text{částka včetně daně} * \text{koeficient}$

$\text{koeficient} = \text{sazba} / (100 + \text{sazba}).$

Zásadní změnou týkající se daně z přidané hodnoty bude pro podnikatele od roku 2016 povinnost podávat vedle daňového přiznání také navíc kontrolní hlášení, což bude ve skutečnosti nový druh daňového přiznání.

Kontrolní hlášení budou muset podávat všichni plátcí DPH, kteří v daném období přijmou zdanitelné plnění s místem plnění v ČR nebo si uplatní nárok na odpočet DPH, a bude možné jej podat na finanční úřad pouze elektronicky. Kontrolní hlášení bude obsahovat podrobný přehled všech uskutečněných a přijatých zdanitelných plnění za dané zdaňovací období.

Právnícké osoby – plátcí DPH budou odesílat kontrolní hlášení měsíčně vždy do 25. dne následujícího měsíce bez ohledu na zdaňovací období a fyzické osoby – plátcí DPH jej budou odesílat ve lhůtě pro podání daňového přiznání. [27]

2.2.2. Spotřební daně

Spotřební daně byly zavedeny jednak k získání peněz do státního rozpočtu, jednak také proto, aby lidé snížili konzumaci škodlivých látek (např. alkoholu a cigaret). Kromě fiskální funkce mají i značný regulační význam. Tato daň uvedené výrobky výrazně prodražuje a její zavedení přispívá ke zdravější a ekologičtější spotřebě. Správu spotřebních daní vykonávají orgány Celní správy České republiky.

„Spotřebními daněmi jsou:

- daň z minerálních olejů,
- daň z lihu,
- daň z piva,
- daň z vína a meziproductů a
- daň z tabákových výrobků.“⁸

Základem daně z minerálních olejů je množství minerálních olejů vyjádřené v 1 000 litrech při teplotě 15 °C. U těžkých topných olejů a zkapalněných ropných plynů je základem daně množství vyjádřené v tunách.

Od daně z minerálních olejů jsou osvobozena např. paliva, maziva a motorová nafta používané jako pohonné hmoty pro mezinárodní a vnitrostátní leteckou a vodní přepravu nákladů a osob. [13]

Tab. 2.10 Sazby daně z minerálních olejů

Motorové benziny, ostatní benziny a letecké pohonné hmoty benzinového typu s obsahem olova do 0,013 g/l	12 840 Kč/ 1 000 l
Motorové a technické benziny, ostatní benziny a letecké pohonné hmoty benzinového typu s obsahem olova nad 0,013 g/l	13 710 Kč/ 1 000 l
Střední oleje a těžké plynové oleje	10 950 Kč/ 1 000 l
Těžké topné oleje	472 Kč/ t
Odpadní oleje	660 Kč/ 1 000 l
Zkapalněné ropné plyny podle § 45 odst. 1 písm. e)	3 933 Kč/ t
Zkapalněné ropné plyny podle § 45 odst. 1 písm. f)	0 Kč/ t
Zkapalněné ropné plyny podle § 45 odst. 1 písm. g)	1 290 Kč/ t

Zdroj: § 48 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Základem daně z lihu je množství lihu vyjádřené v hektolitrech etanolu při teplotě 20 °C. V některých případech může být líh od daně osvobozen, např. líh vstupujících do výrobků při výrobě potravinářských, kosmetických a mydlářských výrobků, líh pro výrobu léčiv a líh denaturovaný. [2]

⁸ § 1 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Tab. 2.11 Sazby daně z lihu

Líh obsažený ve výrobcích	28 500 Kč/ hl etanolu
Líh obsažený ve výrobcích s výjimkou ovocných destilátů z pěstitelského pálení v množství do 30 l etanolu	28 500 Kč/ hl etanolu
Líh obsažený v ovocných destilátech z pěstitelského pálení v množství do 30 l etanolu	14 300 Kč/ hl etanolu
Líh obsažený v ostatních výrobcích	28 500 Kč/ hl etanolu

Zdroj: § 70 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Základem daně z piva je množství piva vyjádřené v hektolitrech. Od daně je osvobozeno např. pivo pro výrobu a přípravu léčiv a pivo vyrobené pro vlastní spotřebu do 200 litrů za rok. [13]

Tab. 2.12 Sazby daně z piva

Sazba daně v Kč/ hl za každé celé hmotností procento extraktu původní mladiny					
Základní sazba	Snížené sazby pro malé nezávislé pivovary				
	Velikostní skupina podle výroby v hl ročně				
	Do 10 000 včetně	Nad 10 000 do 50 000 včetně	Nad 50 000 do 100 000 včetně	Nad 100 000 do 150 000 včetně	Nad 150 000 do 200 000 včetně
32,00 Kč	16,00 Kč	19,20 Kč	22,40 Kč	25,60 Kč	28,80 Kč

Zdroj: § 85 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Základem daně z vína je množství vína a meziproduktů vyjádřené v hektolitrech. Od daně je osvobozeno např. víno a meziprodukty pro výrobu octa a pro výrobu a přípravu léčiv. [2]

Tab. 2.13 Sazby daně z vína a meziproduktů

Šumivá vína	2 340 Kč/ hl
Tichá vína	0 Kč/ hl
Meziprodukty	2 340 Kč/ hl

Zdroj: § 96 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Základem daně z tabákových výrobků je pro procentní část daně u cigaret cena pro konečného spotřebitele. Základem daně pro pevnou část daně u cigaret je jejich množství vyjádřené v kusech. Základem daně u doutníků a cigarillos je množství vyjádřené v kusech a u tabáku ke kouření množství vyjádřené v kilogramech. [13]

Tab. 2.14 Sazby daně z tabákových výrobků

	Procentní část	Pevná část	Minimální
Cigarety	27 %	1,29 Kč/ ks	Celkem nejméně však 2,37 Kč/ ks
Doutníky, cigarillos		1,42 Kč/ ks	
Tabák		1 896,00 Kč/ kg	

Zdroj: § 104 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Tab. 2.15 Srovnání DPH a spotřebních daní

DPH	SPOTŘEBNÍ DANĚ
Má univerzální charakter, týká se naprosté většiny výrobků.	Mají selektivní charakter, týkají se pouze vybraných výrobků.
Daňová povinnost vzniká okamžikem prodeje.	Daňová povinnost vzniká okamžikem výroby nebo dovozu.
Uplatňuje se u plátců na všech stupních.	Uplatňují se jen jednou.
Základem daně je zpravidla cena, tedy peněžní jednotky.	Základem daně jsou jednotky množství, tedy naturální.
Poplatníkem je konečný spotřebitel. DPH vybírá finanční úřad, spotřební daně celnice.	

Zdroj: vlastní zpracování podle [12], [13]

2.2.3. Energetické daně

Energetické neboli ekologické daně byly zavedeny od ledna 2008 zákonem o stabilizaci veřejných rozpočtů. Předmětem této daně jsou zemní a další plyny, pevná paliva a elektřina. Poplatníkem je spotřebitel, plátcem je zejména dodavatel.

Základem daně je množství vybraného druhu energie ve fyzikálních jednotkách (MWh u plynu a elektřiny a GJ u pevných paliv).

Sazby daně jsou pevně stanovené na jednotku množství, avšak diferencované dle druhu energie a účelu využití.

Osvobození od energetických daní se vztahuje např. na použití plynu pro výrobu elektřiny nebo použití plynu pro výrobu tepla v domácnostech. [14]

3. Vymezení daňové soustavy Francie a Itálie

3.1. Daňová soustava Francie

Francouzská republika je demokratickým státem, jehož většina území (někdy označovaná jako Metropolitní Francie) se nachází v západní Evropě. Francouzskou republiku tvoří i tzv. Zamořská Francie, která zahrnuje území v Karibiku, Severní a Jižní Americe, v Indickém oceánu a Oceánii. K Francii patří také malý ostrov Korsika.

Ve Francii přísluší zákonodárství parlamentu, který tvoří Národní shromáždění s 577 poslanci a Senát s 348 senátory. Hlavou státu je prezident republiky, kterým je v současnosti François Hollande.

Tab. 3.1 Základní ukazatele Francie

Vznik státu	4.9.1870
Rozloha	547 030 km ² (největší stát EU)
Hlavní město	Paříž
Administrativní členění	26 regionů, které se dále člení
Počet obyvatel	66 318 000 (k 1.1.2015)
Úřední jazyk	francouzština
Měna	Euro (EUR)
Členství v organizacích	EU, NATO, OSN a další

Zdroj: vlastní zpracování podle [21]

3.1.1. Přímé daně

Přímé daně jsou daně, které platí poplatník ze svého důchodu a nemůže je převést na jiný subjekt. K této skupině daní patří daně z příjmů a daně majetkové. Daně z příjmů rozlišujeme na dan z příjmů fyzických osob a dan ze zisků korporací. Majetkové daně se dále dělí na daň majetkovou a daň z obydlí a daň dědickou a darovací.

3.1.1.1. Daň z příjmů fyzických osob

Stejně jako v ČR se u této daně rozlišuje, zda je poplatník daňový rezident či nerezident. Daňovým rezidentem je osoba, která má bydliště na území Francie nebo zde pobývá alespoň 183 dní v kalendářním roce. Poplatníci žijící v Monaku se považují za daňové rezidenty Francie v případě, že jsou občany Monaka od 13.10.1962 déle než 5 let. Daňový rezident má neomezenou daňovou povinnost, zdaňuje zde tedy své celosvětové příjmy.

Daňový nerezident má omezenou daňovou povinnost, takže DPFO podléhá pouze příjem ze zdrojů na území Francie. Pro daňové nerezidenty je stanovena minimální daň a to ve výši 20 % z příjmů. [4]

Od daně jsou osvobozeny např.: určité typy kapitálových příjmů, důchod plynoucí z životního pojištění (v závislosti na věku příjemce) a odstupné (do určitého limitu).

Předmětem této daně jsou: zaměstnanecké příjmy, profesní příjmy, příjmy z podnikání, příjmy ze zemědělství, příjmy z nemovitého a movitého majetku, kapitálové příjmy a příjmy z činnosti manažerů komanditních či rodinných společností.

Oproti České republice je ve Francii daň uložena na domácnost (skupinu výdělečně činných a ostatních osob). Příjem domácnosti zahrnuje příjmy manželů, dětí do 18 nebo 25 let (v případě studentů), nezaměstnaných, důchodců, postižených apod. [3]

Odčitatelné položky tvoří:

- odměny za práci přesčas,
- odstupné a náhrada za odchod do důchodu,
- doživotní renta (podle věku FO),
- příjmy ze závislé činnosti studentů do 25 let,
- příspěvky na bydlení a také některé druhy kapitálových zisků.

Poplatník si může dále odečíst od ZD: odpočet výživného rozvedeného manžela, částku 5 726 EUR na dítě, výdaje na ubytování osobám starším 75 let, ke kterým nemá poplatník vyživovací povinnost, výdaje spojené s péčí o děti, pomoc v domácnosti, školné, invalidé starší 65 let s čistým zdanitelným příjmem do 14 710 EUR odečítají částku 2 344 EUR a dary. [4]

Z důvodu zmírnění progresivity zdanění byly ve Francii zavedeny tzv. rodinné koeficienty, které jsou stanoveny na základě statutu poplatníka a počtu vyživovaných osob.

Tab. 3.2 Rodinné koeficienty

Stav	Koeficient
Svobodné, rozvedené nebo ovdovělé osoby bez vyživovaných osob	1
Svobodné, rozvedené nebo ovdovělé osoby s 1 dítětem nad 18 let, invalidé a váleční veteráni	1,5
Manželé bez dětí, jednotlivci nebo rozvedené osoby s 1 dítětem	2
Vdané nebo ovdovělé osoby s 1 dítětem, jednotlivci nebo rozvedené osoby se 2 dětmi	2,5
Vdané nebo ovdovělé osoby se 2 dětmi	3
Svobodné nebo rozvedené osoby se 3 dětmi	3,5
Vdané nebo ovdovělé osoby se 3 dětmi	4
Svobodné nebo rozvedené osoby se 4 dětmi	4,5
Vdané nebo ovdovělé osoby se 4 dětmi	5
Svobodné nebo rozvedené osoby s 5 dětmi	5,5
Vdané nebo ovdovělé osoby s 5 dětmi	6
Svobodné nebo rozvedené osoby s 6 dětmi	6,5

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 313

Pro toto zvýhodnění koeficientem ve Francii však existují určité zákonné limity.

Francie uplatňuje celkem 5 sazeb daně z příjmů fyzických osob a zdanění je progresivní.

Tab. 3.3 Sazby daně z příjmů fyzických osob

Zdanitelný příjem na osobu (EUR)	Sazba (%)
Do 9 690	0
9 691 – 26 764	14
26 765 – 71 754	30
71 755 – 151 956	41
Nad 151 956	45

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 313

Tab. 3.4 Výpočet daně před slevami

Hodnota rodinného kvocientu (EUR)	Hrubá daň
Do 9 690	0
9 691 – 26 764	(Čistý zdanitelný příjem * 0,14) - (1 356,60 * koeficient)
26 765 – 71 754	(Čistý zdanitelný příjem * 0,30) - (5 638,84 * koeficient)
71 754 – 151 956	(Čistý zdanitelný příjem * 0,41) - (13 531,78 * koeficient)
Nad 151 956	(Čistý zdanitelný příjem * 0,45) - (19 610,02 * koeficient)

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 313

Ve Francii je možno si uplatnit tyto slevy na dani: zaměstnanecký bonus, úpis akcií vybraných malých a středních podniků, úroky z úvěrů přijatých na pořízení nebo výstavbu obydlí, pořízení zařízení pro dlouhodobý rozvoj a úsporu energie do svého obydlí, nákup vybavení ve prospěch zdravotně postižených a starších osob, dary věnované veřejné nebo soukromé neziskové organizaci, sleva na dani pro rodiče studujících dětí a sleva na dani pro rodiče na denní péči o děti mladší 7 let. [5]

3.1.1.2. Sociální pojištění

Příspěvky na sociální pojištění platí zaměstnavatelé, zaměstnanci nebo oba společně a jsou počítány z celkových mezd a platů nebo z tzv. stropů sociálního pojištění.

Pro rok 2015 tyto měsíční stropy činily:

- C1: 3 170 EUR,
- C2: 9 510 EUR,
- C3: 12 680 EUR,
- C4: 25 360 EUR. [4]

Tab. 3.5 Povinné příspěvky zaměstnavatelů zaměstnancům

Příspěvek	Sazba (%)	Základ
Zdravotní	12,8	plat
Rodinný	5,25	plat
Na bydlení		
méně než 20 zaměstnanců	0,1	plat po strop C1
20 zaměstnanců a více	0,5	plat
Na stáří	0,3	plat
Na starobní důchod (nelimitován)	1,8	plat
Na starobní důchod (limitován)	8,5	plat po strop C1
Na nezaměstnanost	4,0	plat po strop C3
Na plat společností v bankrotu	0,3	plat po strop C3

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 297

Tab. 3.6 Povinné příspěvky sociálního pojištění od zaměstnanců

Příspěvek	Sazba (%)	Základ
Zdravotní	0,75	plat
Na starobní důchod (nelimitován)	0,3	plat
Na starobní důchod (limitován)	6,85	plat po strop C1
Na nezaměstnanost	2,4	plat po strop C3

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 315

3.1.1.3. Daň ze zisků korporací

Daň ze zisků korporací je obdobou naší daně z příjmů právnických osob. Tato daň se týká pouze společností s ručením omezeným (*sociétés à responsabilité limitée*), obdoby akciových společností (*sociétés anonymes*) a zjednodušených akciových společností (*sociétés*

par actions simplifiées). Ostatní společnosti si mohou zvolit buď zdanění daní ze zisků korporací, nebo osobní důchodovou daní.

Tab. 3.7 Právní formy podnikání ve Francii

Místní název	Nejbližší český ekvivalent	Poznámka, popis
Société à responsabilité limitée – SARL	Společnost s ručením omezeným	Není stanovena minimální výše základního kapitálu. Počet společníků je stanoven na 2 – 100.
Entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée – EURL	Společnost s ručením omezeným	„Podnik jedné osoby s ručením omezeným“. Většina náležitostí se shoduje se SARL.
Société anonyme – SA	Akciová společnost	Minimální kapitál je 37.000 EUR. Alespoň 50 % kapitálu musí být splaceno před začátkem podnikatelské činnosti. Minimální počet akcionářů je 7.
Société par actions simple - SAS	Akciová společnost	„Zjednodušená akciová společnost" - pro založení stačí jedna osoba.
Société en commandite – SCA	Komanditní společnost	Obdoba české k.s.
Société en nom collectif	Veřejná obchodní společnost	Obdoba české v.o.s.
Entreprise individuelle	Podnik jednotlivce	
Succursale	Pobočka	
Société en participation	Tiché společenství	

Zdroj: vlastní zpracování podle [19]

Předmětem daně ze zisků korporací jsou zisky dosažené společnostmi a podléhají jí pouze příjmy získané na území Francie. Zdaňovacím obdobím může být kalendářní rok nebo finanční rok (pokud se od něj kalendářní rok liší).

Existuje zde možnost využití skupinového zdanění firem a to v případě, když jsou spolu společnosti spojené 95 a více procentním vlastnictvím.

Od daně ze zisků korporací jsou osvobozeny dary poskytnuté nevýdělečným organizacím (jsou odečítány ve výši 60 %, ale maximálně 0,5 % z obrátu společnosti). [4]

Odpisy jsou stejně jako u nás daňově uznatelným nákladem. Francouzské společnosti uplatňují dva způsoby odpisování majetku. Jedná se o metodu lineárního odpisování a metodu degresivního odpisování. U metody lineárního odpisování jsou sazby stanoveny podle životnosti majetku a jedná se o nejběžnější metodu. Metodu zrychleného odpisování používají obchodní či průmyslové společnosti. „Sazba se počítá násobením sazby lineárního odpisování koeficientem: buď 1,25, pokud se jedná o majetek, jehož doba použití činí 3 nebo 4 roky, nebo 1,75, pokud se jedná o majetek, jehož doba použití činí 5 nebo 6 let, anebo 2,25, pokud se jedná o majetek, jehož doba použití přesahuje 6 let.“⁹

Tab. 3.8 Odpisové sazby

Doba životnosti	Sazba lineárního odpisu (v %)	Sazba zrychleného odpisu (v %)
3 roky	33,33	41,66
5 let	20	35
10 let	10	22,5

Zdroj: vlastní zpracování podle [4]

Sazba daně ze zisků korporací činí 33 a 1/3 %. Pro malé a středně velké firmy existuje snížená sazba ve výši 15 % z prvních 38 120 EUR zisku.

3.1.1.4. Minimální daň

Minimální roční paušální daň z obrátu byla zrušena 1. ledna 2014. Do této doby musely společnosti s obrátem vyšším než 15 mil. EUR platit tzv. minimální daň.

⁹ ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 5. vyd. Praha: Linde, 2013, str. 240

Tab. 3.9 Výše minimální daně

Obrat (EUR)	Minimální daň (EUR)
Do 15 000 000	0
15 000 001 – 75 000 000	20 500
75 000 001 – 500 000 000	32 750
Nad 500 000 000	110 000

Zdroj: ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. str. 241

3.1.1.5. Milionářská daň

O zavedení vysokých daní se neúspěšně pokoušel prezident François Hollande již v roce 2012, kdy zavedl 75 % daň z příjmů přesahujících 1 milion eur. Ústavní rada tuto změnu na konci roku 2012 označila jako protiústavní a zákon tak nikdy nenabyl platnosti. Tento původní návrh měl platit jen dva roky a týkat se měl asi 1 500 lidí.

Milionářská daň je poměrně novou daní, která byla zavedena v lednu 2014. Záměrem tohoto opatření byla pomoc Francii v době ekonomických nesnází a zvyšující se nezaměstnanosti. Daň, ve výši 50 %, odvádějí zaměstnavatelé ze mzdy přesahující 1 milion eur ročně. Nevztahuje se však na lidi, kteří mají nízký příjem, ale získají například velké dědictví.

Milionářská daň se sice týká jen velmi malého počtu daňových poplatníků, ale pobouřila mnoho podnikatelů a bohatých Francouzů. Jedním z hlasitých odpůrců této daně se stal herec Gérard Depardieu. [26]

3.1.1.6. Daň majetková a daň z obydlí

Daň majetková a daň z obydlí jsou dvě rozdílné daně a mohou být uvaleny současně pouze v případě, když vlastník ve svém domě bydlí. Předmětem daně jsou veškeré domy a prostory, které nejsou využívány k podnikání. Výši daně určuje nájemní hodnota. [5]

Daň z obydlí platí obyvatel domu k 1. lednu daného roku. Majitel musí tuto daň zaplatit i v případě, že se jedná o jeho druhý domov nebo jej k 1. lednu fyzicky neobývá. Pro splatnost daně z bydli je důležité to, jestli je nemovitost obyvatelná. Pokud poplatník daně nemovitost pronajímá a sám ji obývá pouze pár týdnů v roce, může být od této daně osvobozena.

Výpočet daně z obydlí je založen na údajné hodnotě nemovitosti, kterou by dosáhla na volném trhu a díky tomu je daň ve městech vyšší než na vesnici.

Osvobození od daně mohou uplatnit osoby starší 60 let, ovdovělé osoby bez ohledu na věk, invalidní osoby pobírající příspěvek a osoby pobírající francouzský důchod. Osvobození je možné jen, pokud je nemovitost hlavním domovem této skupiny osob a poplatníci nesmí být zároveň poplatníkem daně z bohatství. [4]

3.1.1.7. Daň dědická a daň darovací

Dědická daň se platí ve Francii z celosvětového majetku zemřelého, v případě že byl jejím rezidentem. Mezi osvobozené položky patří např. umělecká díla daná státu nebo historické budovy.

Předmětem daně darovací je dar darovaný francouzským rezidentem obdarovanému, který musí být také rezidentem Francie. Jestliže se jedná o nemovitosti na území Francie, akcie společností, movité věci a hotovost na účtech, je darování mezi nerezidenty zdaněno. Poplatníkem daně darovací je obdarovaný. Existuje možnost odečíst dar od ZD, a to až do výše 159 325 EUR (podle stupně příbuzenského poměru či handicapu příjemce daru). [5]

Sazby daně dědické i darovací se shodují a jsou stanoveny na základě vztahu mezi dědicem a obdarovaným či zesnulým a dárce. Mezi manžely a osobami v přímé linii činí sazba 5 až 45 %. Mezi sourozenci sazba daně činí 35 % z prvních 24 430 EUR a 45 % z částky přesahující tuto částku. Mezi pokrevními příbuznými do čtvrté linie je sazba daně 55 % a pro všechny ostatní osoby 60 %.

Pokud je dárce osoba ve věku od 70 do 80 let, uplatní si slevu 30 %, nad 80 let si uplatní slevu 50 %. Od daně dědické lze osvobodit až 75 % hodnoty aktiv souvisejících s lesním hospodářstvím, dále umělecká díla daná státu a historické budovy, které slouží veřejnosti. [4]

3.1.1.8. Daň z čistého bohatství

Ve Francii existuje daň z čistého bohatství, kterou musí poplatník zaplatit, když hodnota jeho majetku dosahuje k 1. lednu zdaňovacího období částky větší než 800 000 EUR. Sazba daně u částky mezi 800 000 EUR a 1 300 000 EUR činí 0,5 %, u částky mezi 1 300 001 EUR a 2 570 000 EUR činí 0,7 %, u částky mezi 2 750 001 EUR a 5 000 000 EUR činí 1,0 %, u částky mezi 5 000 001 EUR a 10 000 000 EUR činí 1,25 % a u částky nad 10 000 000 činí 1,5 %. [4]

3.1.2. Nepřímé daně

Nepřímé daně poplatník neplatí přímo ze svého důchodu, ale prostřednictvím zvýšené ceny. Tyto daně rozlišujeme na DPH, spotřební daně a ekologické daně.

3.1.2.1. Daň z přidané hodnoty

Francie je první evropskou zemí, která daň z přidané hodnoty zavedla. Tato daň se vztahuje na prodej zboží a služeb a jejím poplatníkem je konečný spotřebitel.

Standardní sazba daně, která se vztahuje na zboží a služby činí 20 %. Mezi-sazba daně vztahující se na restaurační a renovační služby, ubytování, přepravu, výstavy a kina činila 10 %. Další sazbou je snížená sazba daně ve výši 5,5 % týkající se potravin nebo knih. Poslední sazbou daně z přidané hodnoty je speciální sazba ve výši 2,1 %, která se vztahuje na léky hrazené zdravotními pojišťovnami, na příspěvek na veřejnoprávní TV vysílání a na tiskoviny.

Pokud obrat podnikatelů nepřekročil částku 82 200 EUR (dodání zboží) nebo 32 900 EUR (poskytnutí služeb), jsou osvobozeni od daně. [4]

Ve Francii existují dva způsoby plateb této daně a nelze je pak po dobu dvou let změnit. Jedná se o režimy RN a RSI.

Režim RN (reálný normální režim) - v tomto režimu je třeba odeslat každý měsíc vyplněný formulář s vypočítaným DPH z předchozího měsíce. Prohlášení se může podávat jednou za čtvrt roku v případě, že je daň nižší než 4 000 EUR.

Režim RSI (reálný zjednodušený režim) - v rámci tohoto režimu se platí záloha čtyřikrát ročně. Doporučuje se sledovat data plateb, poněvadž se každý rok mění. Daňové přiznání se podává na konci roku a z výsledné daně se poté počítá výše záloh pro následující rok. Režim RSI mohou využívat firmy s obratem mezi 81 500 EUR a 777 000 EUR (nákup a prodej) a mezi 32 600 EUR a 234 000 EUR (služby). [33]

3.1.2.2. Spotřební daně

Ve Francii jsou spotřebními daněmi stejně jako v České republice zatíženy minerální oleje, líh, pivo, víno a meziprodukty a tabákové výrobky.

Sazby daně z piva jsou dvě. První sazba daně z piva (stupeň alkoholu přesahuje 2,8 %) činí 7,38 EUR na hl/ stupeň alkoholu v hotovém výrobku. Druhá sazba pro zdanění piva (stupeň alkoholu nepřesahuje 2,8 %) činí 3,69 EUR na hl/ stupeň alkoholu v hotovém výrobku. Sazba pro zdanění piva ve výši 3,69 EUR na hl/ stupeň alkoholu v hotovém výrobku platí i pro malé nezávislé pivovary, jejichž roční výroba nepřesahuje 200 000 hl.

Sazba daně z vína činí 3,75 EUR/ hl za tiché víno a 9,29 EUR/ hl za šumivé víno.

Sazba daně z lihu činí 1 730,64 EUR/ hl.

Sazba daně z tabákových výrobků činí u cigaret 48,75 EUR/ 1000 ks, u doutníků a cigarillos činí 19 EUR/ 1000 ks a u tabáku určeného k ruční výrobě cigaret sazba činí 67,50 EUR/ 1000 ks.

Sazba daně u bezolovnatého benzínu činí 606,90 EUR/ 1 000 l a u olovnatého benzínu 639,6 EUR/ 1 000 l. [25]

3.1.2.3. Daň z firemních vozidel

Daň z firemních vozidel se ve Francii řadí k nepřímým daním a vypočítává se jednou ročně. Týká se pouze automobilů vlastněných společnostmi a používaných vedením a zaměstnanci podniku. Výpočet daně závisí na výkonu motoru a na celkovém počtu automobilů vlastněných společností. Automobily, které snižují míru znečištění, jsou daňově zvýhodněny. Automobily s elektrickým pohonem jsou daně zcela zproštěny.

Předmětem této daně nejsou vozidla určená k prodeji ani k provozování taxislužby.

Ve Francii existuje i daň týkající se nákladních automobilů a daň vztahující se na vozidla určená výhradně k podnikání. Soukromá vozidla se zdaňují tzv. mýtným, které jsou povinni platit všichni účastníci dálničního provozu. [4]

3.1.3. Místní daně

Místní daně jsou vůbec nejstarší složkou daňové soustavy Francie. Základ daně je u místních daní provázán s tzv. „katastrální nájemnou hodnotou“. Katastrální nájemná hodnota nepředstavuje normální tržní hodnotu pronájmu nemovitostí, ale pouze teoretický výnos z vlastnictví, který je určen správními úřady. Určit tuto hodnotu je velmi komplikované.

Mezi místní daně patří daň obchodní, učňovská daň, daň na odborný výcvik, výstavbová daň a daň z nemovitostí.

3.1.3.1. Daň obchodní

Obchodní daň se odvíjí od roční nájemní hodnoty užívaných obchodních a průmyslových budov a zařízení a vybírá se jednou ročně. Sazby se liší podle jednotlivých municipalit, ale je zde stanovena maximální hranice odvodu a to ve výši 3,5 % z přidané hodnoty vyprodukované společností v daném roce. Obchodní daň je předmětem častých úlev a investičních pobídek.

3.1.3.2. Učňovská daň

Jedná se o daň na podporu odborného vzdělání, která slouží k financování nákladů na profesní rozvoj a vzdělání budoucích spolupracovníků. Na vzdělávání učňů je odváděno 52 % prostředků z této daně a 48 % je odváděno na jiné profesní účely (např. vysokoškolské ekonomické vzdělání nebo stáže v podnicích).

Učňovská daň se vztahuje na podniky mající alespoň jednoho zaměstnance a dále na podniky, které jsou podrobeny dani z příjmů právnických osob nebo dani z příjmů fyzických osob ze zisků z podnikatelské činnosti.

Základem daně je úhrn mezd. Sazba daně činí 0,5 % z ročních mzdových nákladů a u podniků, která mají více než 250 zaměstnanců, se sazba zvyšuje na 0,6 %. Tato zvýšená sazba platí také pro podniky, jejichž průměrný roční počet zaměstnaných studentů, kteří zde získávají praxi, nedosáhl hranice 3% všech zaměstnanců podniku.

U učňovské daně je možno uplatnit daňovou úlevu především u nákladů spojených s odborným vedením učňů a stážistů. Strop uplatnitelných nákladů činí 4 % z vypočtené daně.

3.1.3.3. Daň na odborný výcvik

Daň na odborný výcvik odvádí povinně do fondu odborného výcviku zaměstnanců zaměstnavatelé s 10 a více zaměstnanci a to ve výši 1,6 % z mezd. [4]

3.1.3.4. Výstavbová daň

Výstavbovou daň odvádí povinně zaměstnavatelé s 10 a více zaměstnanci a to ve výši 0,45 % z mezd. Tato daň je určena na výstavbu rodinných domů.

3.1.3.5. Daň ze zastavěných pozemků

Daň ze zastavěných pozemků se platí ročně a to ze všech zastavěných pozemků ve Francii. Mezi výjimky patří objekty, které jsou osvobozeny trvale (veřejné majetky nebo stavby sloužící zemědělské výrobě) a přechodně (majetky určené k podpoře rozvoje trhu s nemovitostmi).

Touto daní jsou zdaněny veškeré stavby, které jsou pevně spojené se zemí a vykazují znaky stavby. Základem daně je 50 % katastrální nájemné hodnoty. Daň se platí vždy k 1. lednu zdaňovacího roku a její sazbu určuje zastupitelstvo příslušné územní samosprávy. Od této daně mohou být osvobozeni někteří občané starší 75 let a také zdravotně postižené osoby a osvobození se vztahuje pouze na jejich hlavní bydliště. [4]

3.1.3.6. Daň z nezastavěných pozemků

Daň z nezastavěných pozemků se platí ročně, a to z titulu držby veškerého druhu nezastavěných majetků ve Francii, s výjimkou těch, které jsou předmětem trvalých osvobození (veřejné majetky) či přechodných osvobození (různá opatření, která mají podporovat zemědělství a zalesňování). Základem daně je 80 % katastrální nájemné hodnoty. Daň platí vždy k 1. lednu zdaňovacího roku vlastník pozemku a její sazbu opět určuje každoročně zastupitelstvo příslušné územní samosprávy.

3.1.3.7. Nemovité věci

Klasická daň z převodu nemovitostí jako taková ve Francii není, ale existuje zde tzv. registrační povinnost, které podléhá prodej budov. Jestliže dojde k prvnímu prodeji budovy ve lhůtě maximálně pěti let od dokončení stavby je tento prodej osvobozen.

Základem daně je prodejní cena a poplatky s prodejem spojené. V případě, že je tržní cena vyšší než cena prodejní, je základem daně tržní cena.

Sazba této daně má čtyři části:

- část pro department, kterou si volí zastupitelstvo v rozsahu od 1 do 3,6 % (zastupitelstva ve většině případů používají maximální sazbu),
- místní daň ve výši 1,2 %,
- poplatek na náklady s výběrem části pro department ve výši 2,5 %, a
- státní taxa ve výši 0,2 %. [4]

3.2. Daňová soustava Itálie

Itálie je státem ležícím v jižní Evropě na Apeninském poloostrově. Na severu hraničí s Francií, Švýcarskem, Rakouskem a Slovinskem. Uvnitř Itálie leží dva městské státy, jimiž jsou Vatikán a San Marino. K Itálii dále patří také Sardinie a Sicílie.

Itálie je parlamentní republikou. Zákonodárná moc zde přísluší parlamentu, který tvoří Poslanecká sněmovna s 630 poslanci a Senát s 326 senátory. Hlavou státu je prezident republiky, kterým je v současnosti Sergio Mattarella.

Tab. 3.10 Základní ukazatele Itálie

Vznik státu	17.3.1861
Rozloha	301 338 km ²
Hlavní město	Řím
Administrativní členění	20 regionů
Počet obyvatel	60 782 668 (k 1.1.2014)
Úřední jazyk	italština
Měna	Euro (EUR)
Členství v organizacích	OSN, NATO, Rada Evropy, EU a další

Zdroj: vlastní zpracování podle [22]

3.2.1. Přímé daně

Přímé daně jsou daně, které platí poplatník ze svého důchodu a nemůže je převést na jiný subjekt. K této skupině daní patří daně z příjmů a daně majetkové. Daně z příjmů rozlišujeme na osobní důchodovou daň, daň ze zisků korporací a regionální daň z výrobních činností. Majetkové daně se dále dělí na daň z nemovitostí, daň dědickou a darovací.

3.2.1.1. Osobní důchodová daň

Osobní důchodová daň je obdobou naší daně z příjmů fyzických osob.

Stejně jako v ČR se u této daně rozlišuje, zda je poplatník daňový rezident či nerezident. Daňovým rezidentem je osoba, která má bydliště na území Itálie nebo zde pobývá alespoň 183 dní v kalendářním roce. Daňový rezident má neomezenou daňovou povinnost, zdaňuje zde tedy své celosvětové příjmy.

Daňový nerezident má omezenou daňovou povinnost, takže osobní důchodové dani podléhá pouze příjem ze zdrojů na území Itálie. [3]

Manželé se zdaňují každý zvlášť, ale když se jedná o příjem ze společného majetku, zdaňují každý polovinu dosaženého příjmu.

Od daně jsou osvobozeny např.: příspěvky, pojistné a určité naturální příjmy, které souvisejí se zaměstnáním a některé kapitálové zisky z nemovitého majetku.

Předmětem této daně jsou: příjmy ze zaměstnání, příjmy z výkonu profese, příjmy z podnikání, příjmy z nemovitého majetku, investiční příjmy a ostatní příjmy.

V Itálii se neuplatňují nezdánitelné části základu daně, nýbrž pouze odpočty od základu daně, které se týkají některých výdajů souvisejících se zdravím.

Itálie uplatňuje celkem 5 sazeb osobní důchodové daně a zdanění je progresivní.

Tab. 3.11 Sazby osobní důchodové daně

Zdanitelný příjem (EUR)	Sazba (%)
Do 15 000	23
15 001 – 28 000	27
28 001 – 55 000	38
55 001 – 75 000	41
Nad 75 000	43

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 512

Sazby daně se dále navyšují o regionální a komunální přírážku. Regionální přírážka se pohybuje v rozmezí od 1,23 % do 3,33 % v závislosti na regionu. Komunální přírážka se pohybuje v rozmezí od 0 % do 0,9 %. [4]

Poplatník osobní důchodové daně si může uplatnit slevu na dani na manžela (manželku) a to podle výše příjmů.

Tab. 3.12 Sleva na dani na manžela (manželku)

Příjem (EUR)	Sleva (EUR)
Do 15 000	$800 - (110 \times \text{celkový příjem} / 15\,000)$
15 001 – 40 000	690
40 001 – 80 000	$690 \times (80\,000 - \text{celkový příjem}) / 40\,000$

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 511

Tyto slevy se zvyšují u poplatníků, jejichž zdanitelný příjem se pohybuje mezi 29 000 EUR a 35 200 EUR.

Tab. 3.13 Zvýšení slevy u poplatníků s příjmem mezi 29 000 EUR a 35 200 EUR

Zdanitelný příjem (EUR)	Růst (EUR)
29 000 – 29 200	10
29 201 – 34 700	20
34 701 – 35 000	30

Zdanitelný příjem (EUR)	Růst (EUR)
35 001 – 35 100	20
35 101 – 35 200	10

Zdroj: SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. str. 511

„Za každé vyživované dítě přísluší další sleva ve výši 950 EUR (1 220 EUR do tří let věku dítěte), za další vyživovanou (závislou) osobu lze odečíst slevu ve výši 750 EUR x (80 000 - celkový příjem) / 80 000. Dále se uplatňuje zápočet na daňovou povinnost do výše 19 % z určitých osobních výdajů včetně výdajů na chirurgické zákroky, zdravotní specialisty, zubní protézy, úroků z hypotečního úvěru na bytové účely, pojistného na soukromé životní a zdravotní pojištění a výdajů na středoškolské a vysokoškolské vzdělání nepřesahující částku státního školného.“¹⁰

3.2.1.2. Sociální pojištění

Systém sociálního pojištění v Itálii je značně komplikovaný a nepřehledný.

Zaměstnavatelé povinně odvádějí příspěvky na sociální pojištění za své zaměstnance. Jejich výše závisí na typu a velikosti podniku a na postavení zaměstnance. Celkové příspěvky se pohybují od 40 % do 45 % celkových platů daného roku.

U zaměstnanců funguje složitý systém sociálního pojištění zahrnující životní pojištění, zdravotní příspěvky, příspěvky v mateřství, příspěvky zdravotně postiženým občanům, příspěvky v nezaměstnanosti a rodinné příspěvky. Příspěvky jsou zaměstnancům sráženy z platu a činí okolo 10 % z celkové hrubé mzdy v závislosti na typu a velikosti podniku a postavení zaměstnance. [5]

3.2.1.3. Daň ze zisků korporací

Daň ze zisků korporací je obdobou naší daně z příjmů právnických osob. Tato daň se týká akciových společností, společností s ručením omezeným, komanditních společností, družstev a dalších typů společností se sídlem, místem vedení nebo hlavní podnikatelskou činností na území Itálie. Tyto subjekty dále podléhají regionální dani z výrobních činností, která je stanovena jako rozdíl mezi hodnotou produkce a vstupními náklady s výjimkou personálních a úrokových nákladů.

¹⁰ ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 5. vyd. Praha: Linde, 2013, str. 255

Předmětem daně ze zisků korporací jsou zisky dosažené společnostmi a podléhají jí pouze příjmy získané na území Itálie. Zdaňovacím obdobím je finanční rok stanovený zákonem nebo stanovami společnosti.

Existuje zde možnost využití skupinového zdanění firem a to v případě, když jedna firma ovládá více než 50 % vytvořeného zisku jiné společnosti.

Odpisy jsou stejně jako u nás daňově uznatelným nákladem. Italské společnosti uplatňují lineární metodu odepisování hmotného majetku. Odepisuje se pomocí koeficientů stanovených ministerstvem k nákladové ceně snížené o polovinu pro první zdaňovací období. Koeficienty jsou stanoveny pro jednotlivé kategorie majetku na základě běžné doby opotřebení. Sazby pro odepisování budov činí od 3 % do 5 % a pro odepisování strojů a zařízení od 10 % do 40 %. Pozemky se stejně jako u nás neodepisují. Jestliže společnost pořídí majetek s pořizovací cenou, která je nižší než 516,46 EUR, může jej odepsat již v roce pořízení.

Sazba daně ze zisků korporací činí 27,5 % (pro korporace, které dosáhly v předchozím finančním roce příjmů vyšších než 3 milionů EUR a působí v určitých odvětvích, sazba činí 38 %). [4]

3.2.1.4. Regionální daň z výrobních činností

Regionální daň z výrobních činností je specifickým druhem místní daně, která byla zavedena v roce 1997. Příjmy z této daně plynou do rozpočtů jednotlivých regionů. Podléhají jí všechny subjekty (fyzické i právnické osoby) vykonávající podnikatelskou činnost. Týká se jak rezidentů Itálie, tak nerezidentů.

Základ daně vychází z upraveného účetního výsledku hospodaření, případně z rozdílů příjmů a výdajů. Mzdové, osobní náklady a úroky nejsou uznatelným nákladem, což je největším rozdílem oproti základu daně ze zisku korporací. Sazba daně činí 3,9 % (v některých oblastech však tato sazba může být vyšší). Zálohy na daň a termíny podání daňového přiznání se určují na základě kritérií osobní důchodové daně nebo daně ze zisku korporací. [4]

3.2.1.5. Zdanění nemovitostí

Daň z nemovitostí neplatí poplatník za první nemovitost ve svém vlastnictví (nemovitost, kde má majitel trvalé bydliště), ale za všechny případné další nemovitosti je povinen ji zaplatit. Standardní sazba daně činí 0,76 %, ale může být zvýšena či snížena v závislosti na rozhodnutí obce a na postavení daňového poplatníka.

Od roku 2014 došlo k zásadní změně ve zdanění nemovitostí. Byla zavedena tzv. jednotná komunální daň, která v sobě zahrnuje:

- poplatky za komunální služby – jedná se o poplatky za veřejné osvětlení, údržbu komunikací apod. Poskytování těchto služeb je řízeno městy a obcemi. Poplatky za komunální služby hradí majitelé nemovitostí společně s nájemníky.
- poplatky za odvoz a likvidaci komunálního odpadu. [4]

3.2.1.6. Daň dědická a darovací

Daň dědická a daň darovací byla v roce 2001 zrušena, ale v listopadu roku 2006 došlo k jejich opětovnému zavedení.

Dědické dani podléhají převody majetku a práv v důsledku smrti. Poplatníky této daně jsou dědicové, kteří získali prospěch z nemovitého majetku a reálných práv k nemovitostem, akcií a jiných účastí na kapitálu společností, obligací (s výjimkou státních), společností, peněz a movitého majetku. Základem daně dědické je celková čistá hodnota zděděného majetku, která se získá odečtením dluhů zesnulého a lékařských a pohřebních výdajů.

Dani darovací podléhají bezúplatné převody majetku a práv. Poplatníkem daně darovací je nabyvatel. Základem daně je hodnota darovaného majetku. [4]

Sazby daně dědické i darovací se shodují a jsou stanoveny na základě vztahu mezi dědicem a obdarovaným či zesnulým a dárce. Mezi manžely a osobami v přímé linii činí sazba 4 % z částky přesahující 1 000 000 EUR. Mezi sourozenci činí sazba daně 6 % z částky přesahující 100 000 EUR. U dalších kategorií osob činí sazba daně 6 % nebo 8 % z celkové hodnoty převáděného majetku. [5]

3.2.1.7. Hypoteční a katastrální daň

Hypoteční a katastrální daň jsou aplikovány v případě dědění, darování či prodeje nemovitostí.

Hypoteční dani podléhají úřední úkony týkající se nemovitostí vedených ve veřejných seznamech nemovitostí. Mezi tyto úkony patří např. zápis, zrušení či přepis v těchto seznamech.

Katastrální dani podléhají zápisy v katastru nemovitostí. Základem této daně je tržní nebo katastrální hodnota nemovitosti. [4]

3.2.1.8. Registrační daň

Registrační daň je aplikována na písemné akty (obchodní, administrativní, právní), dále určité verbální akty a akty uskutečněné v zahraničí, které souvisí s převodem práv k nemovitostem nebo se společnostmi nacházejícími se na území Itálie.

Poplatníky registrační daně jsou osoby, které daný akt registrují, nebo kterým plynou z tohoto aktu nějaké výhody. Registrační dani podléhají např. převody společností a pronájem a prodej nemovitostí, ručení. Daň se platí v momentě registrace u notáře.

Základem této daně je částka aktu nebo tržní hodnota majetku a práv, které jsou předmětem registrace. Sazba daně může být pevná či proporcionální (určená procentem ze základu daně). [4]

3.2.2. Nepřímé daně

Nepřímé daně poplatník neplatí přímo ze svého důchodu, ale prostřednictvím zvýšené ceny. Tyto daně rozlišujeme na DPH, spotřební daně a ekologické daně.

3.2.2.1. Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty se vztahuje na dodání zboží, poskytnutí služeb v Itálii a dovoz zboží. Daň hradí konečný spotřebitel.

Itálie uplatňuje tři sazby DPH. Standardní sazba daně z přidané hodnoty činí 22 %. Snížená sazba daně vztahující se především na potraviny, vodu, elektřinu, plyn, atd. činí 10 %. Poslední tzv. super snížená sazba, vztahující se na vybrané potraviny, farmaceutické výrobky, knihy, noviny, časopisy, sociální služby, dodání hnojiv, zdravotnické vybavení pro invalidní osoby činí 4 %. [4]

Od daně jsou osvobozeny bez nároku na odpočet např. finanční služby, pojištění a zajištění, činnosti související s akciemi, dluhopisy, lékařské služby, atd.

Od daně je osvobozeno s nárokem na odpočet např. postoupení zboží a poskytnutí služeb zemím mimo ES, mezinárodní služby nebo služby spojené s mezinárodní směnou. [5]

Z důvodu výdajových škrťů se předpokládá zvýšení standardní sazby daně z přidané hodnoty na 24 % od 1. ledna 2016, na 25 % od 1. ledna 2017 a na 25,5 % 1. od ledna 2018. Předpokládá se i zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty na 12 % od 1. ledna 2016 a na 13 % od 1. ledna 2017. [4]

3.2.2.2. Spotřební daně

V Itálii jsou spotřebními daněmi, stejně jako v České republice a Francii, zatíženy minerální oleje, líh, pivo, víno a meziprodukty a tabákové výrobky.

Sazba daně z piva činí 3,04 EUR/ hl.

Tiché a šumivé víno není v Itálii zdaněno a možná i díky tomu patří mezi země s největší spotřebou vína v litrech na jednu osobu.

Sazba daně z lihu činí 1 035,52 EUR/ hl.

Sazba daně z tabákových výrobků činí u cigaret 17,34 EUR/ 1000 ks. Doutníky, cigarillos a tabák určený k ruční výrobě nepodléhají spotřební dani.

Sazba daně u olovnatého i bezolovnatého benzínu činí 728,40 EUR/ 1000 l. [25]

4. Analýza a srovnání daňových soustav

4.1. Srovnání České republiky, Francie a Itálie z hlediska přímých daní

4.1.1. Daň z příjmů fyzických osob

Nejzásadnějším rozdílem při stanovení daně z příjmů fyzických osob v České republice, Francii a Itálii je progresivní sazba daně ve Francii a Itálii, kde v obou případech existuje pět sazeb daně z příjmů fyzických osob. Progresivní zdanění v ČR bylo zrušeno v roce 2007 a nahrazeno jednotnou sazbou daně ve výši 15 %.

Za další důležitou odlišnost považuji to, že ve Francii se zdaňují příjmy celé domácnosti, které zahrnují příjmy manželů, dětí do 18 nebo 25 let (v případě studentů), nezaměstnaných, důchodců, postižených, apod. V České republice a Itálii je daň z příjmů fyzických osob uvalena na osobu.

Další rozdíl lze spatřovat v odčitatelných položkách. Ve Francii si poplatníci mohou odečíst například odměny za práci přesčas, odstupné nebo doživotní rentu (podle věku FO) a v Itálii je možno od základu daně odečíst některé výdaje související se zdravím.

Pro srovnání daňového zatížení u fyzických osob jsem si jako základnu pro výpočty zvolila průměrnou mzdu, protože není možné srovnávat stejné příjmy v České republice, Francii a Itálii, a to zejména z důvodu rozdílných cenových hladin v daných zemích.

Pro účely výpočtů využiji průměrnou měsíční hrubou mzdu, která za rok 2014 činila v České republice 25 686 Kč. Roční hrubý příjem tedy činí 308 232 Kč.

Ve Francii průměrná roční hrubá mzda za rok 2014 činila 37 427 EUR, měsíčně tedy zhruba 3 119 EUR. Po přepočtení kurzem 27,055 CZK/EUR (k 1.3.2016) činí hrubý roční příjem přibližně 1 012 587 Kč.

V Itálii průměrná roční hrubá mzda za rok 2014 činila 30 463 EUR, měsíčně tedy zhruba 2 539 EUR. Po přepočtení kurzem 27,055 CZK/EUR (k 1.3.2016) činí hrubý roční příjem přibližně 824 176 Kč.

V následujících příkladech provedu výpočet daně u poplatníků z České republiky, Francie a Itálie za různých podmínek:

- svobodný, bezdětný
- svobodný, 1 dítě,
- ženatý, manželka také průměrná mzda, 1 dítě,
- ženatý, manželka také průměrná mzda, 2 děti.

Jelikož jsou některé slevy na dani pouze na roční bázi, budu při výpočtu počítat s ročním příjmem a předpokládat, že hrubá mzda byla každý měsíc stejná. Sociální a zdravotní pojištění placené zaměstnancem je pro zjednodušení rovněž počítáno z ročního hrubého příjmu.

Svobodný, bezdětný poplatník ČR

U svobodného a bezdětného poplatníka je výpočet nejjednodušší, protože vzniká nárok pouze na základní slevu na poplatníka.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 20,09 %. Podíl výsledné daně na hrubém příjmu činí 12,04 %.

Tab. 4.1 Výpočet daně z příjmů – svobodný, bezdětný poplatník v ČR

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		308 232 Kč
SP zaměstnavatel (25 %)	$308\,232 \cdot 0,25$	77 058 Kč
ZP zaměstnavatel (9 %)	$308\,232 \cdot 0,09$	27 741 Kč
ZD	$308\,232 + 77\,058 + 27\,741$	413 031 Kč
Zaokrouhlení		413 000 Kč
Daň (15 %)	$413\,000 \cdot 0,15$	61 950 Kč
Základní sleva na poplatníka		24 840 Kč
Výsledná daňová povinnost	$61\,950 - 24\,840$	37 110 Kč
Přepočtená výsledná daň	$37\,110 / 27,055$	1 372 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Svobodný, bezdětný poplatník Francie

Francouzský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst paušální výdaje ve výši 10 % (pokud se nerozhodne tyto výdaje uplatnit v jejich skutečné výši).

Podle statutu poplatníka a počtu vyživovaných dětí se určí koeficient, který je v tomto případě 1 (viz Tab. 3.2). Na základě výše rodinného kvocientu se stanoví daňové pásmo a sazba daně (viz Tab. 3.3).

Daň před slevami se vypočte na základě tabulky 3.4.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 11,93 %.

Tab. 4.2 Výpočet daně z příjmů – svobodný, bezdětný poplatník ve Francii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		37 427 EUR
Čistý zdanitelný příjem	$37\,427 - 3\,743$	33 684 EUR
Koeficient		1
Rodinný kvocient	$33\,684 / 1$	33 684 EUR
Daňová sazba (30 %)		
Daň před slevami	$(33\,684 \cdot 0,30) - (5\,638,84 \cdot 1)$	4 466 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Svobodný, bezdětný poplatník Itálie

Italský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst zaplacené sociální pojištění, které činí 10 %. Podle základu daně se stanoví sazba daně (viz Tab. 3.11).

Daň před slevami se vypočte jako $3\,450 + 27\% \text{ z částky přesahující } 15\,000$.

Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání se vypočte jako $978 * [(55\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 27\,000]$. Vypočtená sleva se dále navýší o 20 EUR (viz Tab. 3.13).

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 22,33 %.

Tab. 4.3 Výpočet daně z příjmů – svobodný, bezdětný poplatník v Itálii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		30 463 EUR
Sociální pojištění (10 %)	$30\,463 * 0,10$	3 046 EUR
ZD	$30\,463 - 3\,046$	27 417 EUR
Daňová sazba (27 %)		
Daň před slevami	$3\,450 + 0,27 * (27\,417 - 15\,000)$	6 803 EUR
Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání	$978 * [(55\,000 - 30\,463) / 27\,000] + 20$	909 EUR
Daň	$6\,803 - 909$	5 894 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Pro výpočet daně je dále nutné vzít v úvahu regionální a komunální přírážku. Při výpočtu se vychází ze základu daně, který je stejný jako pro výpočet osobní důchodové daně.

Při **regionální přírážce** ve výši 3,33 %, která je platná např. v regionu Lazio, dojde k navýšení daňové povinnosti o **913 EUR** ($27\,417 * 0,0333$).

Pro město Řím je navíc **komunální přírážka** ve výši 0,9 %. Daňová povinnost poplatníka se tudíž dále navyšuje o **247 EUR** ($27\,417 * 0,009$).

Svobodný poplatník, 1 dítě ČR

V případě, že poplatník v České republice je svobodný, rozvedený nebo ovdovělý a vyživuje jedno dítě, má nárok na základní slevu na poplatníka a daňové zvýhodnění na jedno dítě ve výši 13 404 Kč.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 20,09 %. Podíl výsledné daně na hrubém příjmu činí 7,69 %.

Tab. 4.4 Výpočet daně z příjmů – svobodný poplatník, 1 dítě v ČR

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		308 232 Kč
SP zaměstnavatel (25 %)	$308\,232 * 0,25$	77 058 Kč
ZP zaměstnavatel (9 %)	$308\,232 * 0,09$	27 741 Kč
ZD	$308\,232 + 77\,058 + 27\,741$	413 031 Kč
Zaokrouhlení		413 000 Kč
Daň (15 %)	$413\,000 * 0,15$	61 950 Kč
Základní sleva na poplatníka		24 840 Kč
Daňové zvýhodnění na jedno dítě		13 404 Kč
Výsledná daňová povinnost	$61\,950 - 24\,840 - 13\,404$	23 706 Kč
Přepočtená výsledná daň	$23\,706 / 27,055$	876 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Svobodný poplatník, 1 dítě Francie

Francouzský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst paušální výdaje ve výši 10 % (pokud se nerozhodne tyto výdaje uplatnit v jejich skutečné výši).

Podle statutu poplatníka a počtu vyživovaných dětí se určí koeficient, který je v tomto případě 2 (viz Tab. 3.2). Na základě výše rodinného kvocientu se stanoví daňové pásmo a sazba daně (viz Tab. 3.3).

Daň před slevami se vypočte pomocí vzorce uvedeného v teoretické části této práce (viz Tab. 3.4).

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 5,35 %.

Tab. 4.5 Výpočet daně z příjmů – svobodný poplatník, 1 dítě ve Francii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		37 427 EUR
Čistý zdanitelný příjem	$37\,427 - 3\,743$	33 684 EUR
Koeficient		2
Rodinný kvocient	$33\,684 / 2$	16 842 EUR
Daňová sazba (14 %)		
Daň před slevami	$(33\,684 * 0,14) - (1\,356,60 * 2)$	2 003 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Svobodný poplatník, 1 dítě Itálie

Italský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst zaplacené sociální pojištění, které činí 10 %. Podle základu daně se stanoví sazba daně (viz Tab. 3.11).

Daň před slevami se vypočte jako $3\,450 + 27\% \text{ z částky přesahující } 15\,000$.

Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání se vypočte jako $978 * [(55\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 27\,000]$. Vypočtená sleva se dále navýší o 20 EUR (viz Tab. 3.13).

Sleva na dani na dítě (nad 3 roky) se vypočte jako $950 * [(95\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 95\,000]$.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 22,33 %.

Tab. 4.6 Výpočet daně z příjmů – svobodný poplatník, 1 dítě v Itálii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		30 463 EUR
Sociální pojištění (10 %)	$30\,463 * 0,10$	3 046 EUR
ZD	$30\,463 - 3\,046$	27 417 EUR
Daňová sazba (27%)		
Daň před slevami	$3\,450 + 0,27 * (27\,417 - 15\,000)$	6 803 EUR
Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání	$978 * [(55\,000 - 30\,463) / 27\,000] + 20$	909 EUR
Sleva na dani na dítě (nad 3 roky)	$950 * [(95\,000 - 30\,463) / 95\,000]$	645 EUR
Daň	$6\,803 - 909 - 645$	5 249 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Pro výpočet daně je dále nutné vzít v úvahu regionální a komunální přírážku. Při výpočtu se vychází ze základu daně, který je stejný jako pro výpočet osobní důchodové daně.

Při **regionální přírážce** ve výši 3,33 %, která je platná např. v regionu Lazio, dojde k navýšení daňové povinnosti o **913 EUR** ($27\,417 * 0,0333$).

Pro město Řím je navíc **komunální přírážka** ve výši 0,9 %. Daňová povinnost poplatníka se tudíž dále navyšuje o **247 EUR** ($27\,417 * 0,009$).

Ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 1 dítě ČR

Jestliže je poplatník ženatý a manželka má příjmy za rok vyšší než 68 000 Kč, poplatník si nemůže uplatit slevu na manželku, ale v našem případě pouze základní slevu na poplatníka a daňové zvýhodnění na jedno vyživované dítě ve výši 13 404 Kč ročně.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 20,09 %. Podíl výsledné daně na hrubém příjmu činí 7,69 %.

Tab. 4.7 Výpočet daně z příjmů – ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 1 dítě v ČR

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		308 232 Kč
SP zaměstnavatel (25 %)	$308\,232 \cdot 0,25$	77 058 Kč
ZP zaměstnavatel (9 %)	$308\,232 \cdot 0,09$	27 741 Kč
ZD	$308\,232 + 77\,058 + 27\,741$	413 031 Kč
Zaokrouhlení		413 000 Kč
Daň (15 %)	$413\,000 \cdot 0,15$	61 950 Kč
Základní sleva na poplatníka		24 840 Kč
Daňové zvýhodnění na jedno dítě		13 404 Kč
Výsledná daňová povinnost	$61\,950 - 24\,840 - 13\,404$	23 706 Kč
Přepočtená výsledná daň	$23\,706 / 27,055$	876 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 1 dítě Francie

Francouzský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst paušální výdaje ve výši 10 % (pokud se nerozhodne tyto výdaje uplatnit v jejich skutečné výši).

Podle statutu poplatníka a počtu vyživovaných dětí se určí koeficient, který je v tomto případě 2,5 (viz Tab. 3.2). Na základě výše rodinného kvocientu se stanoví daňové pásmo a sazba daně (viz Tab. 3.3).

Daň před slevami se vypočte pomocí vzorce uvedeného v teoretické části této práce (viz Tab. 3.4).

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 8,17 %.

Tab. 4.8 Výpočet daně z příjmů – ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 1 dítě ve Francii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem	$2 * 37\,427$	74 854 EUR
Čistý zdanitelný příjem	$74\,854 - 7\,485$	67 369 EUR
Koeficient		2,5
Rodinný kvocient	$67\,369 / 2,5$	26 948 EUR
Daňová sazba (30 %)		
Daň před slevami	$(67\,369 * 0,30) - (5\,638,84 * 2,5)$	6 114 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 1 dítě Itálie

Italský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst zaplacené sociální pojištění, které činí 10 %. Podle základu daně se stanoví sazba daně (viz Tab. 3.11).

Daň před slevami se vypočte jako $3\,450 + 27\%$ z částky přesahující 15 000.

Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání se vypočte jako $978 * [(55\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 27\,000]$. Vypočtená sleva se dále navýší o 20 EUR (viz Tab. 3.13).

Sleva na dani na manželku se určí na základě tabulek 3.12 a 3.13.

Sleva na dani na dítě (nad 3 roky) se vypočte jako $950 * [(95\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 95\,000]$.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 22,33 %

Tab. 4.9 Výpočet daně z příjmů – ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 1 dítě v Itálii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		30 463 EUR
Sociální pojištění (10 %)	$30\,463 * 0,10$	3 046 EUR
ZD	$30\,463 - 3\,046$	27 417 EUR
Daňová sazba (27 %)		
Daň před slevami	$3\,450 + 0,27 * (27\,417 - 15\,000)$	6 803 EUR
Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání	$978 * [(55\,000 - 30\,463) / 27\,000] + 20$	909 EUR
Sleva na dani na manželku	$690 + 20$	710 EUR

Položka	Výpočet	Výsledek
Sleva na dani na dítě (nad 3 roky)	$950 * [(95\,000 - 30\,463) / 95\,000]$	645 EUR
Daň	$6\,803 - 909 - 710 - 645$	4 539 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Pro výpočet daně je dále nutné vzít v úvahu regionální a komunální přírážku. Při výpočtu se vychází ze základu daně, který je stejný jako pro výpočet osobní důchodové daně.

Při **regionální přírážce** ve výši 3,33 %, která je platná např. v regionu Lazio, dojde k navýšení daňové povinnosti o **913 EUR** ($27\,417 \times 0,0333$).

Pro město Řím je navíc **komunální přírážka** ve výši 0,9 %. Daňová povinnost poplatníka se tudíž dále navyšuje o **247 EUR** ($27\,417 \times 0,009$).

Ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 2 děti ČR

Jestliže je poplatník ženatý a manželka má příjmy za rok vyšší než 68 000 Kč, poplatník si nemůže uplatit slevu na manželku, ale v našem případě pouze základní slevu na poplatníka a daňové zvýhodnění na dvě vyživované děti ve výši 13 404 Kč ročně za první dítě a 15 804 Kč ročně za druhé dítě.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 20,09 %. Podíl výsledné daně na hrubém příjmu činí 2,56 %.

Tab. 4.10 Výpočet daně z příjmů – ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 2 děti v ČR

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		308 232 Kč
SP zaměstnavatel (25 %)	$308\,232 * 0,25$	77 058 Kč
ZP zaměstnavatel (9 %)	$308\,232 * 0,09$	27 741 Kč
ZD	$308\,232 + 77\,058 + 27\,741$	413 031 Kč
Zaokrouhlení		413 000 Kč
Daň (15 %)	$413\,000 * 0,15$	61 950 Kč
Základní sleva na poplatníka		24 840 Kč
Daňové zvýhodnění na dvě děti	$13\,404 + 15\,804$	29 208 Kč
Výsledná daňová povinnost	$61\,950 - 24\,840 - 29\,208$	7 902 Kč

Položka	Výpočet	Výsledek
Přepočtená výsledná daň	7 902 / 27,055	292 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 2 děti Francie

Francouzský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst paušální výdaje ve výši 10 % (pokud se nerozhodne tyto výdaje uplatnit v jejich skutečné výši).

Podle statutu poplatníka a počtu vyživovaných dětí se určí koeficient, který je v tomto případě 3 (viz Tab. 3.2). Na základě výše rodinného kvocientu se stanoví daňové pásmo a sazba daně (viz Tab. 3.3).

Daň před slevami se vypočte pomocí vzorce uvedeného v teoretické části této práce (viz Tab. 3.4).

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 7,16 %.

Tab. 4.11 Výpočet daně z příjmů – ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 2 děti ve Francii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		74 854 EUR
Čistý zdanitelný příjem	74 854 – 7 485	67 369 EUR
Koeficient		3
Rodinný kvocient	67 369 / 3	22 456 EUR
Daňová sazba (14 %)		
Daň před slevami	$(67\,369 \cdot 0,14) - (1\,356,60 \cdot 3)$	5 362 EUR

Zdroj: vlastní zpracování

Ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 2 děti Itálie

Italský poplatník si může od hrubého příjmu odečíst zaplacené sociální pojištění, které činí 10 %. Podle základu daně se stanoví sazba daně (viz Tab. 3.11).

Daň před slevami se vypočte jako $3\,450 + 27\%$ z částky přesahující 15 000.

Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání se vypočte jako $978 \cdot [(55\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 27\,000]$. Vypočtená sleva se dále navýší o 20 EUR (viz Tab. 3.13).

Sleva na dani na manželku se určí na základě tabulek 3.12 a 3.13.

Sleva na dani na dítě (nad 3 roky) se vypočte jako $950 * [(95\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 95\,000]$.

Sleva na dani na dítě (pod 3 roky) se vypočte jako $1\,220 * [(110\,000 - \text{zdanitelný příjem}) / 110\,000]$.

Podíl daně před slevami na hrubém příjmu poplatníka činí 22,33 %.

Tab. 4.12 Výpočet daně z příjmů – ženatý poplatník, manželka také průměrná mzda, 2 děti v Itálii

Položka	Výpočet	Výsledek
Hrubý příjem		30 463 EUR
Sociální pojištění (10 %)	$30\,463 * 0,10$	3 046 EUR
ZD	$30\,463 - 3\,046$	27 417 EUR
Daňová sazba (27 %)		
Daň před slevami	$3\,450 + 0,27 * (27\,417 - 15\,000)$	6 803 EUR
Sleva na dani pro příjem ze zaměstnání	$978 * [(55\,000 - 30\,463) / 27\,000] + 20$	909 EUR
Sleva na dani na manželku	$690 + 20$	710 EUR
Sleva na dani na dítě (pod 3 roky)	$1\,220 * [(110\,000 - 30\,463) / 110\,000]$	882 EUR
Sleva na dani na dítě (nad 3 roky)	$950 * [(95\,000 - 30\,463) / 95\,000]$	645 EUR
Daň	$6\,803 - 909 - 710 - 882 - 645$	3 657 EUR

Zdroj: [vlastní zpracování]

Pro výpočet daně je dále nutné vzít v úvahu regionální a komunální přírážku. Při výpočtu se vychází ze základu daně, který je stejný jako pro výpočet osobní důchodové daně.

Při **regionální přírážce** ve výši 3,33 %, která je platná např. v regionu Lazio, dojde k navýšení daňové povinnosti o **913 EUR** ($27\,417 * 0,0333$).

Pro město Řím je navíc **komunální přírážka** ve výši 0,9 %. Daňová povinnost poplatníka se tudíž dále navyšuje o **247 EUR** ($27\,417 * 0,009$).

Srovnání daně z příjmů fyzických osob v České republice, Francii a Itálii bylo demonstrováno na čtyřech typech poplatníků:

- 1) svobodný, bezdětný,
- 2) svobodný, 1 dítě,
- 3) ženatý, manželka také průměrná mzda, 1 dítě,
- 4) ženatý, manželka také průměrná mzda, 2 děti.

Pro lepší přehlednost byly výsledky provedené komparace dány do tabulky a na stejnou měnu přepočteny kurzem 27,055 CZK/EUR k 1.3.2016.

Tab. 4.13 Výsledná komparace daně z příjmů fyzických osob

	Česká republika		Itálie		Francie
	Daň před slevami	Výsledná daň	Daň před slevami	Výsledná daň	Daň před slevami
Ad. 1)	2 290 EUR	1 372 EUR	6 803 EUR	7 054 EUR	4 466 EUR
Ad. 2)	2 290 EUR	876 EUR	6 803 EUR	6 409 EUR	2 003 EUR
Ad. 3)	2 290 EUR	876 EUR	6 803 EUR	5 699 EUR	6 114 EUR
Ad. 4)	2 290 EUR	292 EUR	6 803 EUR	4 817 EUR	5 362 EUR

Zdroj: [vlastní zpracování]

Výsledná daň v Itálii je včetně regionální a komunální přírážky.

V případě Francie nebylo možné úspěšně provést výpočty výsledné daně z příjmů fyzických osob z důvodu složitého systému daňových slev a špatné dostupnosti zdrojů. Z tohoto důvodu je vypočtena alespoň daň před slevami.

Daň před slevami v České republice a Itálii zůstává pro všechny čtyři případy stejná, protože je zde daň z příjmů fyzických osob uvalena na osobu. U Francie se však zdaňují příjmy celé domácnosti (příjmy manželů, dětí do 18 nebo 25 let, nezaměstnaných, důchodců, postižených, apod.), takže se daň před slevami liší.

4.1.2. Daň z příjmů právnických osob

V České republice, Francii i Itálii se poplatníci daně z příjmů právnických osob dělí na daňové rezidenty a nerezidenty. Poplatník si v těchto zemích může od základu daně odečíst některé položky, jako jsou ztráta, náklady na výzkum a vývoj a další.

Co se týká zdanění zisků společností, které mají provozovny v zahraničí, tak zatímco v České republice podléhají dani z příjmů právnických osob všechny zisky ze zahraničí, ve Francii a Itálii jsou povinny platit daň pouze společnosti dosahující zisky na svém území.

Z hlediska sazeb lze konstatovat, že ve Francii i Itálii je sazba daně o dost vyšší než v České republice. Zatímco v České republice se právnické osoby zdaňují sazbou 19 %, ve Francii je standardní sazba daně 33,33 %, (pro malé a středně velké firmy existuje snížená sazba ve výši 15 % z prvních 38 120 EUR zisku) a v Itálii je to 27,5 % (pro korporace, které dosáhly v předchozím finančním roce příjmů vyšších než 3 miliony EUR a působí v určitých odvětvích, sazba činí 38 %).

Ve Francii, jako jediné ze srovnávaných zemí, je na právnické osoby uvalena tzv. minimální daň, kterou musí platit společnosti, jejichž roční obrat převyšuje 15 000 000 EUR.

Odpisy jsou ve všech třech zemích daňově uznatelným nákladem. V České republice existují rovnoměrné a zrychlené daňové odpisy, které se vypočítávají podle sazeb (v případě zrychlených odpisů koeficientů) stanovených v § 31 a § 32 ZDP. Ve Francii, stejně jako u nás, lze uplatnit rovnoměrné a zrychlené odepisování majetku. Běžnější metodou je metoda rovnoměrného odepisování, metodu zrychleného odepisování používají obchodní či průmyslové společnosti.

Sazby pro rovnoměrné odepisování budov se pohybují od 2 % do 5 % a pro odepisování strojů a zařízení od 10 % do 20 %. Sazby pro zrychlené odepisování se počítají násobením sazby lineárního odepisování koeficientem: buď 1,25, pokud se jedná o majetek, jehož doba použití činí 3 nebo 4 roky, nebo 1,75, pokud se jedná o majetek, jehož doba použití činí 5 nebo 6 let, anebo 2,25, pokud se jedná o majetek, jehož doba použití přesahuje 6 let.

V Itálii se majetek odepisuje pomocí rovnoměrných odpisů, kdy se sazby pro odepisování budov pohybují od 3 % do 5 % a pro odepisování strojů a zařízení od 10 % do 40 %.

4.1.3. Daň z nemovitostí

V případě nemovitostí máme v České republice daň ze staveb a jednotek a daň z pozemků.

Ve Francii je to daň majetková a daň z obydlí, což jsou dvě rozdílné daně a mohou být uvaleny současně pouze v případě, když vlastník ve svém domě bydlí.

V Itálii se jedná o tzv. jednotnou komunální daň, která v sobě zahrnuje poplatky za komunální služby a poplatky za odvoz a likvidaci komunálního odpadu.

Společným faktorem těchto daní je, že poplatníkem je ve všech případech vlastník nemovitosti. Základem výpočtu je v České republice výměra podlahové plochy, ve Francii je výpočet daně založen na údajné hodnotě nemovitosti a v Itálii je základem daně zhodnocený stálý katastrální výnos.

4.1.4. Daň dědická a darovací

Daň dědická a daň darovací byly v České republice 1.1.2014 zrušeny a už existují ve srovnávaných zemích pouze ve Francii a Itálii.

Sazby daně dědické i darovací se ve Francii shodují a jsou stanoveny na základě vztahu mezi dědicem a obdarovaným či zesnulým a dárce. Mezi manžely a osobami v přímé linii činí sazba 5 % až 45 %. Mezi sourozenci sazba daně činí 35 % z prvních 24 430 EUR a 45 % z částky přesahující tuto částku. Mezi pokrevními příbuznými do čtvrté linie je sazba daně 55 % a pro všechny ostatní osoby 60 %.

Sazby daně dědické i darovací se shodují také v Itálii. Mezi manžely a osobami v přímé linii činí sazba 4 % z částky přesahující 1 000 000 EUR. Mezi sourozenci činí sazba daně 6 % z částky přesahující 100 000 EUR. U dalších kategorií osob činí sazba daně 6 % nebo 8 % z celkové hodnoty převáděného majetku.

Je zřejmé, že daňové zatížení z pohledu daně dědické a darovací je ve Francii vyšší než v Itálii.

4.1.5. Silniční daň

V České republice je ke zdanění vozidel zavedena silniční daň, kterou platí osoba zapsaná v technickém průkazu vozidla. Tato daň platí pro vozidla používaná k podnikání.

Ve Francii jsou pro vozidla stanoveny tři typy daní, které ale na rozdíl od České republiky spadají do daní nepřímých. Jedná se o daň z firemních vozidel, daň týkající se nákladních automobilů a daň, která je podobná české silniční dani a vztahuje se na vozidla

určena výhradně k podnikání. Soukromá vozidla se zdaňují tzv. mýtným, které jsou povinni platit všichni účastníci dálničního provozu. Daň z firemních vozidel ve Francii plyne stejně jako naše silniční daň do státního rozpočtu. Ostatní dvě francouzské daně plynou do rozpočtů departmentů.

Silniční daň v Itálii se řadí mezi ekologické daně a stanovení její výše je téměř úplně v kompetenci jednotlivých municipalit, které si mohou libovolně stanovit sazby daně. Celková výše daně se tak může v jednotlivých regionech výrazně lišit.

4.1.6. Ostatní přímé daně

Některé z daní si jsou v účelu podobné, ale rozdílné v náplni zdanění. Ve Francii se jedná například o daň z čistého bohatství, kterou musí poplatník zaplatit, když hodnota jeho majetku dosahuje k 1. lednu zdaňovacího období částky větší než 800 000 EUR. Sazba daně u částky mezi 800 000 EUR a 1 300 000 EUR činí 0,5 %, u částky mezi 1 300 001 EUR a 2 570 000 EUR činí 0,7 %, u částky mezi 2 570 001 EUR a 5 000 000 EUR činí 1,0 %, u částky mezi 5 000 001 EUR a 10 000 000 EUR činí 1,25 % a u částky nad 10 000 000 činí 1,5 %.

Obdobou daně z čistého bohatství ve Francii je naše solidární daň, jejíž sazba daně činí 7 % a vypočte se z rozdílu mezi příjmem a 48 násobkem průměrné mzdy nebo 4 násobek průměrné mzdy u měsíčních záloh na daň z příjmů zaměstnance. Roční limit stanovený pro uplatnění solidárního zvýšení daně pro rok 2015 činí $48 \times 26\,611 \text{ Kč} = 1\,277\,328 \text{ Kč}$.

Solidární zvýšení daně je u zaměstnanců již součástí měsíční zálohy na daň z příjmů, jestliže jejich měsíční příjem překročil v některém z měsíců roku 2015 (stačí i jedno překročení v průběhu roku) částku 106 444 Kč.

4.2. Srovnání České republiky, Francie a Itálie z hlediska nepřímých daní

4.2.1. Daň z přidané hodnoty

Předmětem srovnání daně z přidané hodnoty budou především sazby této daně. Pro DPH jsou v České republice stanoveny tři sazby daně. Jedná se o základní sazbu daně ve výši 21 %, první sníženou sazbu daně ve výši 15 % a od roku 2015 také nově o druhou sníženou sazbu daně ve výši 10 %.

Ve Francii existují čtyři sazby daně. Jedná se o standardní sazbu daně ve výši 20 %, mezi-sazbu daně ve výši 10 %, sníženou sazbu daně ve výši 5,5 % a poslední speciální sazbu daně ve výši 2,1 %. Ve Francii existují dva způsoby plateb daně z přidané hodnoty a nelze je pak po dobu dvou let změnit. Jedná se o režimy RN a RSI, které byly popsány v teoretické části této práce.

V Itálii jsou stejně jako u nás stanoveny tři sazby daně. Jedná se o standardní sazbu daně ve výši 22 %, sníženou sazbu daně ve výši 10 % a tzv. super sníženou sazbu ve výši 4 %. Z důvodu výdajových škrťů se předpokládá zvýšení standardní i snížené sazby daně v letech 2016 až 2018.

Sazby daně z přidané hodnoty na vybrané zboží a služby v České republice, Francii a Itálii byly shrnuty do tabulky, kde je možno nejlépe vidět rozdíly komparace. Na první pohled lze spatřit, že Česká republika má ze srovnávaných zemí nejvyšší sazby daně z přidané hodnoty.

Tab. 4.13 Sazby daně z přidané hodnoty v ČR, Francii a Itálii

Nákup	Česká republika	Francie	Itálie
Potraviny	snížená sazba – 15 %	snížená sazba – 5,5 %	snížená sazba – 10 %
Léky	snížená sazba – 15 %	speciální sazba – 2,1 %	super snížená sazba – 4 %
Knihy	snížená sazba – 15 %	snížená sazba – 5,5 %	super snížená sazba – 4 %
Jídlo v restauraci	základní sazba – 21 %	mezi-sazba – 10 %	snížená sazba – 10%

Zdroj: vlastní zpracování

4.2.2. Spotřební daně

V České republice, Francii a Itálii podléhají spotřební dani minerální oleje, líh, pivo, víno a meziprodukty a tabákové výrobky.

Pro srovnání bylo vybráno několik komodit, které byly shrnuty do tabulky a přepočteny kurzem 27,055 CZK/EUR k 1.3.2016.

Tab. 4.14 Srovnání spotřebních daní

	Česká republika	Francie	Itálie
	EUR	EUR	EUR
Bezolovnatý benzín	474,6 EUR/ 1 000 l	606,90 EUR/ 1 000 l	728,40 EUR/ 1 000 l
Olovnatý benzín	506,7 EUR/ 1 000 l	639,60 EUR/ 1 000 l	728,40 EUR/ 1 000 l
Víno – tiché	0 EUR/ hl	3,75 EUR/ hl	0 EUR/ hl
šumivé	86,5 EUR/ hl	9,29 EUR/ hl	0 EUR/ hl
Zákl. sazba piva	1,18 EUR/ hl za každé celé procento extraktu původní mladiny	7,38 EUR na hl/ stupeň alkoholu v hotovém výrobku (stupeň alkoholu přesahuje 2,8 %) 3,69 EUR na hl/ stupeň alkoholu v hotovém výrobku (stupeň alkoholu nepřesahuje 2,8 %)	3,04 EUR na hl/ stupeň alkoholu v hotovém výrobku
Líh	1 053,41 EUR/ hl etanolu	1 730,64 EUR na hl čistého alkoholu	1 035,52 EUR na hl čistého alkoholu
Cigarety	87,60 EUR/ 1 000 ks	48,75 EUR/ 1 000 ks	17,34 EUR/ 1 000 ks

Zdroj: vlastní zpracování

Podle tabulky 4.14 se může zdát zdanění vybraných komodit v České republice (kromě šumivého vína a cigaret) oproti Francii a Itálii výhodnější. Jelikož se ale průměrné mzdy v těchto státech pohybují výše než u nás, nižší zdanění se jeví jako logické.

Ve Francii byla průměrná mzda v roce 2014 přibližně 3 119 EUR měsíčně, v Itálii přibližně 2 539 EUR a v České republice 949 EUR měsíčně.

5. Závěr

Diplomová práce byla rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část byla zaměřena na přiblížení daňových systémů České republiky, Francie a Itálie a byla v ní použita metoda analýzy. V praktické části byly využity získané teoretické znalosti v praxi pomocí metod syntézy a komparace.

Cílem diplomové práce byla v teoretické části charakteristika daňových systémů České republiky, Francie a Itálie. V praktické části byla cílem práce analýza a porovnání daňových systémů těchto zemí.

V České republice, Francii i Itálii se uplatňuje progresivní zdanění fyzických osob, které je ovšem u těchto států rozdílné. V České republice je pouze jedna sazba daně ve výši 15 %, ve Francii je to pět sazeb daně v rozmezí od 0 % do 45 % a v Itálii také pět sazeb daně z příjmů fyzických osob v rozmezí od 23 % do 43 %. V případě vyšších příjmů tedy francouzští a italští poplatníci platí mnohem vyšší daň než u nás a zároveň osoby s nejnižšími příjmy jsou od daně osvobozeny. Jelikož většina poplatníků v České republice nedosáhne na výši průměrné měsíční mzdy, je na pováženou, zda by změna českého zdanění fyzických osob na klouzavě progresivní nepomohla nejen obyvatelstvu, ale také státu. Je však možné, že osobám s vyššími příjmy, které by musely platit vyšší daň, by se toto rozhodnutí jevilo jako nespravedlivé. Při výpočtech daňové povinnosti v praktické části této práce vyšlo najevo, že se ve všech třech státech výrazně projeví zvýhodnění na dítě. V případě České republiky a Itálie prostřednictvím slevy na dani a u Francie na základě rodinného koeficientu.

Zdaňování právnických osob je ve Francii a Itálii rozhodně méně výhodné než v České republice. Zatímco v České republice se právnické osoby zdaňují sazbou 19 %, ve Francii je standardní sazba daně 33,33 % a v Itálii je to 27,5 %. Ve Francii, jako jediné ze srovnávaných zemí, je dále na právnické osoby uvalena tzv. minimální daň.

Velké rozdíly ve zdaňování lze spatřovat u daní majetkových, konkrétně u daně dědické a darovací. Sazby daně dědické i darovací se ve Francii shodují a u osob v přímé linii se sazba daně pohybuje od 5 % do 40 %. Sazby daně dědické i darovací se shodují také v Itálii a u osob v přímé linii sazba daně činí 4 % z částky přesahující 1 000 000 EUR. V České republice byly tyto daně 1.1.2014 zrušeny a nyní jsou součástí daně z příjmu. U nás je třeba rozlišovat, zda se jedná o daň dědickou či darovací. Dědictví bude v příbuzenském vztahu v případě daně dědické osvobozeno, naopak darování bude postihnuto daní darovací ve výši 15 % z daru.

Na základě porovnání daně z přidané hodnoty bylo zjištěno, že Česká republika má ze srovnávaných zemí nejvyšší sazby daně. Francouzský nebo italský systém zdanění je viditelně výhodnější. Rozdíly lze spatřit nejen v počtu sazeb, ale i v jejich nižších hodnotách. Francie používá kromě standardní a snížené sazby i mezi-sazbu daně ve výši 7 % a super sníženou sazbu ve výši 2,1 %. Itálie používá kromě standardní a snížené sazby také tzv. super sníženou sazbu, avšak ve výši 4 %. V České republice se používá 21 % zvýšená sazba oproti 20 % francouzské a 22 % italské, 15 % snížená sazba oproti 5,5 % francouzské a 10 % italské a nakonec 10 % druhá snížená sazba oproti 2,1 % super snížené francouzské a 4 % super snížené italské.

Nelze jednoznačně říci, který ze srovnávaných daňových systémů je výhodnější či lepší. Každý z nich má svá pro a proti. Jednoznačně bychom se však mohli francouzským či italským daňovým systémem v mnohém inspirovat.

Seznam použité literatury

Seznam publikací

- [1] KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2015. 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.
- [2] MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony*. Praha: Grada Publishing, a. s., 2015. 272 s. ISBN 978-80-247-5171-9.
- [3] NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 4. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. 336 s. ISBN 978-80-7478-626-6.
- [4] SCHELLEKENS, Marnix, ed. *European Tax Handbook 2015*. Amsterdam: IBFD, 2015. 1 044 s. ISBN 978-90-8722-313-7.
- [5] ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. 392 s. ISBN 978-80-7201-925-0.
- [6] VANČUROVÁ, Alena. *Zdanění osobních příjmů*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2013. 428 s. ISBN 978-80-7478-388-3.
- [7] VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12. vyd. Praha: 1. VOX, 2014. 391 s. ISBN 978-80-87480-23-6.

Právní normy

- [8] Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
- [9] Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí
- [10] Předpis č. 340/2013 Sb., Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí
- [11] Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční
- [12] Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty
- [13] Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních
- [14] Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů

Sborníky a diplomové práce

- [15] CUNDOVÁ Lenka, Bc. *Projekt možného využití daňových nástrojů Itálie v daňovém systému ČR*. Zlín, 2009. Diplomová práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta managementu a ekonomiky, Ústav financí a účetnictví.
- [16] DAŇKOVÁ Pavlína, Bc. *Srovnávací studie daňových soustav ČR a Francie*. Brno, 2010. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Ekonomicko-správní fakulta, Katedra veřejné ekonomie.

Seznam elektronických zdrojů

- [17] BUSINESSINFO.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/francie_zakladni_charakteristika_teritoria_19012.html>
- [18] BUSINESSINFO.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/italie-zakladni-charakteristika-teritoria-18349.html>>
- [19] BUSINESSINFO.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/pravidla-pro-podnikani-ve-francii-5441.html>>
- [20] CS.WIKIPEDIA.ORG [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesko>>
- [21] CS.WIKIPEDIA.ORG [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<https://cs.wikipedia.org/wiki/Francie>>
- [22] CS.WIKIPEDIA.ORG [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<https://cs.wikipedia.org/wiki/It%C3%A1lie>>
- [23] DELOITTE.COM [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<http://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Tax/dttl-tax-franceguide-2015.pdf>>
- [24] DELOITTE.COM [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<http://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Tax/dttl-tax-italyguide-2015.pdf>>
- [25] EC.EUROPA.EU [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <http://ec.europa.eu/taxation_customs/tedb/taxSearch.html>
- [26] EKONOMIKA.IDNES.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <http://ekonomika.idnes.cz/francie-schvalila-superdan-pro-bohate-d8b-/eko-zahranicni.aspx?c=A131229_114835_eko-zahranicni_maq>
- [27] FINANCNISPRAVA.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW: <<http://www.financnisprava.cz/cs/dane-a-pojistne/dane/dan-z-pridane-hodnoty/kontrolni-hlaseni-DPH>>

- [28] FINEXPERT.E15.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<<http://finexpert.e15.cz/mimoradny-prijmovy-mesic-a-platba-solidarni-dane>>
- [29] FRENCH-PROPERTY.COM [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<<http://www.french-property.com/guides/france/finance-taxation/taxation/>>
- [30] IMPOTS.GOUV.FR [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<http://www.impots.gouv.fr/portal/deploiement/p1/fichedescriptive_1006/fichedescriptive_1006.pdf>
- [31] KEEPEEK.COM [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/taxation/taxing-wages-2015_tax_wages-2015-en#page2>
- [32] LCL.COM [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<<https://www.lcl.com/guides-pratiques/impots/2015/calcul-paiement-impots/calcul-impot.jsp>>
- [33] MZV.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<http://www.mzv.cz/paris/cz/obchod_a_ekonomika/obchod_a_podnikani_ve_francii/dane/index.html>
- [34] OECD.ORG [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<<http://www.oecd.org/ctp/tax-policy/tax-database.htm#pit>>
- [35] PENÍZE.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<<http://www.penize.cz/socialni-pojisteni/291970-velky-prehled-socialni-pojisteni-v-roce-2015-minimalni-zalohy-rostou>>
- [36] PORTAL.POHODA.CZ [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<<http://portal.pohoda.cz/dane-ucetnictvi-mzdy/mzdy-a-prace/zdanovani-prijmu-ze-zavisle-cinnosti-od-roku-2016/>>
- [37] REGIONE.LAZIO.IT [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<http://www.regione.lazio.it/rl_tributi/?vw=tab&id=39#tab2>
- [38] TAXSUMMARIES.PWC.COM [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<<http://taxsummaries.pwc.com/uk/taxsummaries/wwts.nsf/ID/Italy-Overview>>
- [39] 1.AGENZIAENTRATE.GOV.IT [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<http://www1.agenziaentrate.gov.it/english/italian_taxation/income_tax.htm#Irpef>
- [40] 1.FINANZE.GOV.IT [online]. [cit. 2016-04-16]. Dostupný z WWW:
<http://www1.finanze.gov.it/finanze2/dipartimentopolitichefiscali/fiscalitalocale/addirpef_newDF/risultato.htm?anno=2015&lista=1&pagina=lazio.htm&cm=&pr=RM&cc=H501&r=1>

Seznam zkratek

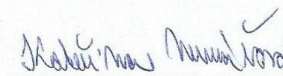
CZK	Česká koruna
ČNB	Česká národní banka
DPFO	daň z příjmů fyzických osob
DPH	daň z přidané hodnoty
ES	Evropské společenství
EU	Evropská unie
EUR	euro
FO	fyzická osoba
g	gram
GJ	gigajoule
hl	hektolitr
ILO	Mezinárodní organizace práce
INTERPOL	Mezinárodní organizace kriminální policie
Kč	koruna česká
Kg	kilogram
ks	kus
k.s.	komanditní společnost
l	litr
MWh	megawatthodina
NATO	Severoatlantická aliance
OBSE	Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OSN	Organizace spojených národů
OSVČ	osoba samostatně výdělečně činná
PO	právnícká osoba
RN	reálný normální režim
RSI	reálný zjednodušený režim
SP	sociální pojištění
t	tuna
UNESCO	Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu

v.o.s.	veřejná obchodní společnost
WTO	Světová obchodní organizace
ZD	základ daně
ZDP	zákon o daních z příjmů
ZP	zdravotní pojištění
ZTP/P	zvlášť těžké postižení s potřebou průvodce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 22.4.2016

Kateřina Nunvářová

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Klasifikace daní podle OECD

Příloha č. 2 – Vývoj daňového zatížení České republiky, Francie a Itálie v letech 2010 až 2015 (v %)